

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 372

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 20. decembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I <i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>		
REZOLŪCIJAS		
Padome		
2011/C 372/01	Padomes Rezolūcija par atjaunotu Eiropas izglītības programmu pieaugušajiem	1
2011/C 372/02	Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par ES dalībvalstu pārstāvību WADA Dibināšanas valdē un ES un tās dalībvalstu nostāju saskaņošanu pirms WADA sanāksmēm	7
IV <i>Paziņojumi</i>		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Padome		
2011/C 372/03	Padomes secinājumi par jauniešu līdzdalības un mobilitātes Austrumu dimensiju	10
2011/C 372/04	Padomes secinājumi par bērnu aizsardzību digitālajā pasaulē	15

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 372/05	Padomes secinājumi par kultūras un radošajām prasmēm, kā arī to lomu Eiropas intelektuālā kapitāla veidošanā	19
2011/C 372/06	Padomes secinājumi par sporta nozarē veikto brīvprātīgo darbību nozīmi pilsoniskās aktivitātes veicināšanā	24
2011/C 372/07	Padomes secinājumi par valodu prasmēm mobilitātes veicināšanai	27
2011/C 372/08	Padomes secinājumi par mācību mobilitātes kritēriju	31
2011/C 372/09	Padomes secinājumi par augstākās izglītības modernizēšanu	36

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

PADOME

Padomes Rezolūcija par atjaunotu Eiropas izglītības programmu pieaugušajiem

(2011/C 372/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

palielinātu līdzdalību pieaugušo izglītībā un uzlabotu tās kvalitāti.

TĀ KĀ:

Stratēģijā "Eiropa 2020" – gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģijā – mūžizglītība un prasmju pilnveidošana tiek atzītas par izšķirošiem faktoriem, lai reaģētu uz pašreizējo ekonomikas krīzi, demogrāfisku novecošanu un uz plašāku Eiropas Savienības ekonomisko un sociālo stratēģiju.

Krīze ir skaidri iezīmējusi pieaugušo izglītības⁽¹⁾ lielo nozīmi stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā, lai pieaugušie – it īpaši zemākas kvalifikācijas un vecāka gadagājuma darbinieki – varētu uzlabot savu spēju pielāgoties jaunajām darba tirgus un sabiedrības prasībām; pieaugušo izglītība sniedz iespējas uzlabot vai pielāgot to personu prasmes, kuras ir skāris bezdarbs, pārstrukturēšana un profesijas maiņa, kā arī būtiski veicina sociālo iekļaušanu, aktīvu pilsoniskumu un personisko izaugsmi;

UN ŅEMOT VĒRĀ

1. Eiropas Parlamenta Rezolūciju (2008. gada 16. janvāris) par pieaugušo izglītību – "Mūžu dzīvo – mūžu mācies", kurā dalībvalstis tiek mudinātas veicināt zināšanu apguvi un izstrādāt mūžizglītības kultūru, it īpaši īstenojot dzimumu līdztiesības politikas pasākumus, kas paredzēti, lai padarītu pieaugušo izglītību pievilcīgāku, vieglāk pieejamu un efektīvāku.
2. Padomes secinājumus (2008. gada 22. maijs) par mācībām pieaugušajiem⁽²⁾, kuros pirmo reizi ir dots kopīgu prioritāšu kopums pieaugušo izglītības nozarei, tiek likts pamats intensīvākai Eiropas sadarbībai dažādu ieinteresēto personu starpā un ierosināta virkne specifisku pasākumu laikposmam no 2008. līdz 2010. gadam (turpmāk – "Rīcības plāns"), lai

3. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Rezolūciju (2008. gada 21. novembris) par mūžilga karjeras atbalsta sekmīgāku iekļaušanu mūžizglītības stratēģijās, kurā ir uzsvērtas atbalsta kā nepārtraukta procesa nozīme, kas ļauj pilsoņiem jebkurā vecumā un dzīves brīdī izvērtēt savas spējas, zināšanas un intereses, lai pieņemtu lēmumus par izglītību, mācībām un darbu, kā arī virzīt savas dzīves gājumu izglītības, darba un citā nozīmē.
4. Padomes secinājumus (2009. gada 12. maijs)⁽³⁾, ar kuriem tika ieviesta stratēģiska sistēma Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā ("ET 2020"), kuri pilnībā atbilst stratēģijai "Eiropa 2020" un kuru četri ar mūžizglītību un mobilitāti saistītie mērķi – kvalitāte un efektivitāte, vienlīdzība, sociālā kohēzija un aktīvs pilsoniskums, kā arī kreativitāte un inovācijas – ir vienlīdz svarīgi arī attiecībā uz pieaugušo izglītību.
5. Padomes un Komisijas 2010. gada kopīgo progresa ziņojumu par darba programmas "Izglītība un apmācība 2010" īstenošanu⁽⁴⁾, kurā ir uzsvērts, ka pieaugušo izglītībā svarīgi ir nodrošināt arī visa pamatprasmju klāsta apguvi, un teikts, ka lielākais pārbaudījums ir nodrošināt, lai visi apguvēji gūtu labumu no novatoriskām metodēm, tostarp pieaugušo izglītībā izmantojamām metodēm.

6. Stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvas:

— *Jaunu prasmju un darba vietu programma*, kas aicina dalībvalstis nodrošināt, lai cilvēki apgūst prasmes, kas nepieciešamas turpmākām mācībām un darba tirgum, izmantojot vispārējo, profesionālo un augstāko izglītību, kā arī pieaugušo izglītības programmu,

⁽¹⁾ Šajā dokumentā termins *pieaugušo izglītība* attiecas uz visu – gan vispārējas, gan profesionālas formālas izglītības un neformālas un ikdienējas izglītības – darbību klāstu, kuras veic pieaugušie pēc pabeigtas sākotnējās izglītības un mācībām.

⁽²⁾ OV C 140, 6.6.2008., 10. lpp.

⁽³⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 117, 6.5.2010., 1. lpp.

- *Eiropas platforma cīņai pret nabadzību*, kas piedāvā attīstīt novatorisku izglītību trūcīgām kopienām, lai tie, kuriem nācies dzīvot trūkumā un izjust sociālo atstumtību, varētu dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi un aktīvi līdzdarboties sabiedrībā,
 - *Inovācijas savienība*, kas veicina izcilību izglītībā un prasmju attīstībā, lai nākotnē nodrošinātu izaugsmi no izstrādājumu, pakalpojumu un uzņēmējdarbības modeļu inovācijas Eiropā, kurā sabiedrība noveco un kura saskaras ar spēcīgu konkurenci.
7. Padomes secinājumus (2010. gada 11. maijs) par izglītības un apmācības sociālo dimensiju ⁽¹⁾, kuros teikts, ka arvien plašāka piekļuve pieaugušo izglītībai var radīt jaunas iespējas aktīvai iekļaušanai un labākai sociālai līdzdalībai.
8. Padomes Lēmumu (2010. gada 21. oktobris) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņiem ⁽²⁾, ar kuru tiecas sekmēt efektīvus mūžizglītības stimulus gan tiem, kam ir darbs, gan tiem, kam tā nav, “nodrošinot, lai katram pieaugušajam būtu iespēja uzturēt vai celt kvalifikāciju”.
9. Padomes secinājumus (2010. gada 18. un 19. novembris) par ciešāku Eiropas sadarbību profesionālās izglītības un apmācības jomā (PIA) ⁽³⁾, kuros ir aktīvi sekmēta plašāka individuālā līdzdalība, lai turpinātu PIA, lielākas investīcijas cilvēkkapitāla attīstībā, uzņēmumos veiktā apmācībā un uz darbu balstītās mācībās, kā arī ciešāka sadarbība starp mācību iestādēm un darba devējiem, īpaši attiecībā uz zemākas kvalifikācijas darbinieku apmācību;

PAUŽ GANDARĪJUMU PAR TO, KA

ir sākts darbs 2008.–2010. gada rīcības plāna prioritārajās jomās, lai gan katrā valstī tas norit atšķirīgā ātrumā:

- pieaugušo izglītības reformas arvien vairāk tiek integrētas vispārējās izglītības un apmācības norisēs, īpaši izstrādājot valstu kvalifikāciju sistēmas un mūžizglītības stratēģijas,
- kvalitātes nodrošināšanas jautājums ir uzsvērts kā svarīgs pieaugušo izglītībā, un ir gūti panākumi, izstrādājot profesionālo kvalifikāciju raksturojumus un mācību programmas speciālistiem pieaugušo izglītības jomā un akreditējot pieaugušo izglītības sniedzējus, kā arī uzlabotas pieaugušo karjeras atbalsta pakalpojumu pamatnostādnes,
- informēšanas un mācību iespējas arvien vairāk ir vērstas uz viszemākās kvalifikācijas darbinieku grupu, tā dodot viņiem labākas izredzes integrēties darbā un sabiedrībā,

— arvien vairāk tiek atzīta un apstiprināta neformāla un ikdienēja izglītošanās, kas veido pieaugušo izglītības ievērojamu daļu, bet apstiprināšanas iespējas bieži vien joprojām ir nepietiekošas,

— ir likti pamati, lai uzlabotu pieaugušo izglītības nozares pārraudzību;

TOMĒR ATZĪST, KA

Pieaugušajiem ir nepieciešams pastāvīgi uzlabot savas personīgās un profesionālās prasmes un zināšanas, lai risinātu ekonomiskās krīzes īstermiņa un ilgtermiņa sekas. Nemot vērā pašreizējo nestabilitāti darba tirgū un nepieciešamību mazināt sociālās atstumtības risku, tas jo īpaši attiecas uz darbiniekiem ar zemu prasmju un kvalifikācijas līmeni. Neskatoties uz to, visi pieaugušie – arī tie, kuriem ir augsta kvalifikācija, – var daudz iegūt no mūžizglītības.

Tomēr aizvien pieaug vienprātība par to, ka, izstrādājot valstu mūžizglītības sistēmas, pieaugušo izglītība patlaban ir vājākais posms. Turpina sarukt dalība pieaugušo izglītībā (25–64 gadu vecuma grupā no 9,8 % 2005. gadā uz tikai 9,1 % 2010. gadā), tā vēl grūtāk sasniedzamu padarot “ET 2020” mērķi – līdz 2020. gadam sasniegt 15 %. Tālab uzmanība ir jāpievērš tādiem šķēršļiem kā nepietiekama motivācija un tādu aprūpes iespēju trūkums, kas palīdzētu sievietēm un vīriešiem apvienot ģimenes un darba pienākumus ar mācībām.

Tāpat kā citās nozarēs pieaugušo izglītībai būtu jābūt piemērotā politikai, kas balstīta uz tādu mācību rezultātiem, kurās galvenā uzmanība ir pievērsta neatkarīgam zināšanu apguvējam, neatkarīgi no tā, vai viņš/viņa mācās darbā, mājās, vietējā pašvaldībā, brīvprātīgā darbā vai izglītības un mācību iestādēs, un būtu jāizstrādā tam vajadzīgais daudzšķautņainais pārvaldības modelis.

Lai panāktu to, ka pieaugušo izglītības nozare spēj atbalstīt stratēģiju “Eiropa 2020”, vēl daudz kas ir darāms attiecībā uz lietderīgāku un efektīvāku finansējumu; attiecībā uz “otrās iespējas” sniegšanu un tādu pamatprasmju kā rakstpratības un rēķināšanas prasmes, kā arī digitālo prasmju apguvi; attiecībā uz mērķtiecīgām mācībām migrantiem, priekšlaicīgi skolu pametušajiem un jauniešiem, kas nav nodarbināti vai iesaistīti izglītības vai mācību procesā (NEET), kā arī personām ar invaliditāti un vecāka gadagājuma pieaugušajiem; un attiecībā uz sadarbību ar darba devējiem, sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību.

Rīcības plāna īstenošana ir parādījusi arī to, cik sarežģīti pietiekamu statistikas datu trūkuma dēļ ir pienācīgi pārraudzīt pieaugušo izglītības nozari un izvērtēt politikas pasākumus. Uz faktiem balstītas politikas izstrādei pieaugušo izglītības jomā nepieciešami visaptveroši un savstarpēji salīdzināmi dati par visiem galvenajiem pieaugušo izglītības aspektiem, jāveido efektīvas pārraudzības sistēmas, kā arī jāveic kvalitatīvi pētniecības pasākumi;

⁽¹⁾ OV C 135, 26.5.2010., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

⁽³⁾ OV C 324, 1.12.2010., 5. lpp.

UZSKATA, KA

Mūžizglītība aptver mācīšanos no pirmsskolas vecuma līdz laikam pēc pensionēšanās⁽¹⁾. Pieaugušo izglītība ir būtiska komponente visā mūžizglītības kopumā un attiecas uz visu – gan vispārējas, gan profesionālas formālās izglītības, neformālās un ikdienas izglītošanās – darbību klāstu, kuras veic pieaugušie pēc pabeigtas sākotnējās izglītības un apmācības.

Lai izmantotu 2008.–2010. gada rīcības plāna sasniegumus, vienlaikus papildinot pašreizējās politikas iniciatīvas skolu izglītības, augstākās izglītības (Boloņas process) un PIA (Kopenhāgenas process) jomā, Eiropas izglītības programmā pieaugušajiem galvenā uzmanība būtu jāpievērš pieaugušo pamatprasmēm un galvenajām kompetencēm, un tam, lai katrs pieaugušais varētu tās attīstīt un uzlabot visu mūžu.

Pieaugušo izglītība var dot nozīmīgu ieguldījumu, lai palīdzētu sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi – samazināt to personu īpatsvaru, kas priekšlaicīgi pamet izglītību un mācības, līdz 10 %. Īpaša uzmanība būtu attiecīgi jāvelta tam, lai uzlabotu izglītības sniegšanu daudziem Eiropas iedzīvotājiem ar zemu kvalifikāciju, kuri ir stratēģijas “Eiropa 2020” mērķgrupa, – sākot ar rakstpratības, rēķināšanas un “otrās iespējas” pasākumiem, kas ir priekšnosacījums darbā un arī vispār dzīvē nepieciešamo prasmju pilnveidošanai. Pamatmaņu apguvei, kas ir pamatprasmju veidošanas pamats mūžizglītībā⁽²⁾, un skolas priekšlaicīgas pamešanas problēmu risināšanai⁽³⁾, kā arī tādiem jautājumiem kā migrantu, romu un citu nelabvēlīgā situācijā esošu grupu izglītība un sociālā iekļaušana ir vajadzīga saskaņota rīcība gan skolas, gan pieaugušo izglītībā.

Tajā pašā laikā būtu jāatzīst un jāatbalsta būtiskais ieguldījums, ko pieaugušo izglītība var dot ekonomikas attīstībā, uzlabojot darba ražīgumu un konkurētspēju, kā arī veicinot radošumu, inovāciju un uzņēmējdarbību.

Līdz ar to ir būtiski nepieciešams pastiprināt centienus, lai panāktu stratēģijā “Eiropa 2020” izvirzīto mērķi – nodrošināt, lai vismaz 40 % jauniešu iegūtu augstāko vai tai līdzvērtīgu izglītību. Šā mērķa sasniegšana būtu ieguldījums konkurētspējīgas ekonomikas attīstībā, kuras pamatā ir zināšanas un novatorisms un kura pilnībā izmanto savus resursus un cilvēkkapitālu;

TĀLAB AICINA

pieņemt atjaunotu Eiropas izglītības programmu pieaugušajiem, ar kuru tiks turpināts, papildināts un konsolidēts darbs pieaugušo izglītības jomā saskaņā ar četriem stratēģiskajiem mērķiem, ko Padome noteikusi stratēģiskajā sistēmā “ET 2020”. Lai gan sākotnēji galvenā uzmanība tiks pievērsta laikposmam no 2012. līdz 2014. gadam (skatīt pielikumu), šī programma būtu jāskata saistībā ar pieaugušo izglītības ilgtermiņa redzējumu, ar ko laikposmā līdz 2020. gadam tiecas uzlabot nozares profilu kopumā, un konkrētāk:

- i) pieaugušajiem neatkarīgi no dzimuma un personīgiem vai ģimenes apstākļiem visos mūža posmos uzlabot piekļuvi kvalitatīvam izglītošanās iespējām, lai veicinātu viņu individuālo un profesionālo izaugsmi, tiesību nostiprināšanu, pielāgoties spēju, nodarbināmību un aktīvu līdzdalību sabiedrībā;
- ii) izstrādāt jaunu pieeju pieaugušo izglītībai un mācībām, kas ir vērsta uz mācību rezultātiem, zināšanu apguvēja atbildību un neatkarību;
- iii) sekmēt, lai pieaugušie labāk apzinātos, ka mācīšanās ir mūža darbs, kas viņiem dzīvē būtu jāveic regulāri, un it īpaši bezdarba periodos vai mainot profesiju;
- iv) veicināt to, ka tiek izstrādātas efektīvas mūžizglītības karjeras atbalsta sistēmas, kā arī integrētas sistēmas ikdienas un neformālās izglītības apstiprināšanai;
- v) ar pilsoniskās sabiedrības un sociālo partneru, kā arī vietējo iestāžu atbalstu nodrošināt kvalitatīvu formālo un neformālo izglītību un apmācību, lai pieaugušie apgūtu pamatzināšanas vai iegūtu kvalifikācijas visos Eiropas kvalifikāciju sistēmas (EQF) līmeņos;
- vi) nodrošināt elastīgu režīmu, kas būtu pielāgots dažādām pieaugušo apmācības vajadzībām, tostarp apmācībām uzņēmumos un darba vietā;
- vii) veicināt lielāku darba devēju informētību par to, ka pieaugušo izglītība palielina darba ražīgumu, konkurētspēju, veicina radošumu, inovāciju un uzņēmējdarbību un ir svarīgs faktors, kas veicina darbinieku nodarbināmību un mobilitāti darba tirgū;
- viii) sekmēt, lai augstākās izglītības iestādes uzņemtu tādas netradicionālas zināšanu apguvēju grupas kā pieaugušos, tādējādi apliecinot sociālo atbildības sajūtu un lielāku atvērtību attiecībā uz sabiedrību kopumā, kā arī reaģējot uz demogrāfiskām problēmām un prasībām, ko rada sabiedrības novecošana;
- ix) veicināt sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības lomu pieaugušajiem paredzēto mācību vajadzību noteikšanā un mācību iespēju izstrādē, kā arī optimāli iesaistīt centralās, reģionālās un vietējās iestādes;
- x) veicināt sabalansētu izglītības un apmācības resursu piešķiršanu visa mūža garumā, pamatojoties uz kopīgu atbildību un stingru sabiedrības apņēmību, īpaši attiecībā uz “otrās iespējas” nodrošināšanu un pamatprasmju attīstību;

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 27. jūnija rezolūcija par mūžizglītību (OV C 163, 09.07.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

⁽³⁾ Kā uzsvērts Padomes lēmumā (2011. gada jūnijs) (OV C 191, 1.7.2011., 1. lpp.)

- xi) iesaistīt sociālos partnerus un veicināt viņu izpratni par ieguvumiem, ko arī viņiem dod mācības darba vietā un pamatprasmju apguve;
- xii) piedāvāt labi izstrādātas mācību iespējas vecāka gadagājuma cilvēkiem, lai veicinātu aktīvas, neatkarīgas un veselīgas vecumdienas un lai visas sabiedrības labā izmantotu viņu zināšanas, pieredzi, sociālo un kultūras kapitālu;
- xiii) izteikt stingru apņēmību veicināt pieaugušo izglītību kā līdzekli, lai sekmētu solidaritāti dažādu vecuma grupu starpā (piemēram, izmantojot “paaudžu paktu”), kā arī to cilvēku starpā, kas nāk no dažādām kultūrām un dažādiem sabiedrības slāņiem;

TĀPĒC AICINA DALĪBVALSTIS

1. laikposmā no 2012. līdz 2014. gadam savus centienus vērst uz pielikumā sīkāk izklāstītajām prioritārajām jomām, tādējādi palīdzot īstenot četras stratēģiskās sistēmas “ET 2020” prioritātes saskaņā ar kopsakarībām valstī un valsts tiesību aktiem;
2. nodrošināt efektīvu saikni ar attiecīgajām ministrijām un ieinteresētajām personām, sociālajiem partneriem, uzņēmumiem, attiecīgajām nevalstiskajām organizācijām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai uzlabotu saskaņotību starp pieaugušo izglītības politiku un sociālekonomisko politiku;
3. aktīvi sadarboties ES līmenī, lai atbalstītu minēto prioritāro jomu sekmīgu īstenošanu, it īpaši:
 - i) pilnībā izmantojot mūžizglītības instrumentus, par ko ES līmenī panākta vienošanās, lai veicinātu pieaugušo dalību mācību procesā;
 - ii) izmantojot tās iespējas, ko piedāvā mūžizglītības programma – it īpaši iespējas, ko sniedz “Grundtvig” un “Leonardo da Vinci”, un no 2014. gada – tās programma pēctece, kā arī Eiropas struktūrfondi un citi instrumenti, ja tādi ir pieejami, lai līdzfinansētu atbalsta iniciatīvas;
 - iii) pielietojot atvērto koordinācijas metodi, lai ar Komisijas atbalstu un izmantojot attiecīgos Eiropas tīklus, veicinātu savstarpēju mācīšanos un paraugprakses un pieredzes apmaiņu attiecībā uz pieaugušo izglītību;
 - iv) izraugoties valsts koordinatoru, lai veicinātu sadarbību ar citām dalībvalstīm un Komisiju, īstenojot pieaugušo izglītības programmu;

UN AICINA KOMISIJU

sadarboties ar dalībvalstīm un tās atbalstīt minētās Eiropas izglītības programmas pieaugušajiem izstrādē un īstenošanā, sevišķi prioritāšu laikposmam no 2012. līdz 2014. gadam īstenošanā, kas ir sīki aprakstītas I pielikumā, it īpaši:

- i) nodrošinot kopdarbību un saskaņu starp tām politikas iniciatīvām, kuras tiek īstenotas saskaņā ar šo rezolūciju, un tām, kuras ir izstrādātas saistībā ar citām svarīgām politikas norisēm “ET 2020” stratēģiskajā sistēmā, Kopenhāgenas programmu, Boloņas programmu, ES augstākās izglītības modernizācijas programmu un tādām iniciatīvām kā rakstprātības iniciatīva un iniciatīva priekšlaicīgas skolas pamešanas novēršanai, kam vajadzīga saskaņota pieeja attiecībā uz skolas izglītību un pieaugušo izglītību, kā arī visos šajos procesos veicinot pieaugušo izglītības aspektu;
- ii) izveidojot ciešu, nepārtrauktu saikni ar dalībvalstu un citu dalībnieču valstu izraudzītajiem koordinatoriem;
- iii) dodot dalībvalstīm un organizācijām, kas atbalsta pieaugušo izglītību, iespēju dalīties informācijā par savu politiku un paņēmieniem un par to izvērtējumu, – šim nolūkam izmantojot savstarpēji līdzīgi kvalificētu speciālistu mācību pasākumus un pārskatus, konferences, seminārus un – iespēju robežās – citus piemērotus instrumentus, attiecībā uz pieaugušo izglītību uzlabojot datu vākšanu, kas veido daļu no 2013. gadam paredzētās atjauninātās saskanīgās rādītāju un kritēriju sistēmas;
- iv) stiprinot pamatus zinībām par pieaugušo izglītību Eiropā, šim nolūkam uzdodot veikt pētījumus un nostiprinot to pastāvošo pētniecības struktūru spējas, kuras nodarbojas ar pieaugušo izglītības jautājumu analīzi, tostarp sadarbību ar *Eurydice* un *Cedefop* un citām attiecīgām iestādēm, pilnībā izmantojot to rīcībā esošo informāciju un pētniecības iespējas;
- v) veicot un pastiprinot sadarbību ar tādām attiecīgām starptautiskajām organizācijām kā ESAO (konkrēti – izmantojot Starptautiskās pieaugušo kompetenču novērtēšanas programmas (PIAAC) rezultātus), ANO (konkrēti – UNESCO) un Eiropas Padomi, kā arī ar citām svarīgām reģionālām vai pasaules mēroga iniciatīvām, piemēram, ar Eiropas un Āzijas mūžizglītības centru (ASEM);
- vi) izmantojot Eiropas līmenī pieejamo finansējumu, lai palīdzētu īstenot šo pieaugušo izglītības programmu;
- vii) kā “ET 2020” kopējā progresa ziņojuma daļu ietverot ziņojumu par programmas īstenošanu.

PIELIKUMS

EIROPAS IZGLĪTĪBAS PROGRAMMA PIEAUGUŠAJIEM**Prioritārās jomas laikposmam no 2012. līdz 2014. gadam**

Ņemot vērā konkrētos apstākļus katrā dalībvalstī, un atbilstoši valsts prioritātēm, dalībvalstis tiek aicinātas, ja nepieciešams – ar Komisijas atbalstu – galveno uzmanību veltīt tālāk minētajām jomām, kas visvairāk atbilst to konkrētajām vajadzībām.

1. Mūžizglītību un mobilitāti padarīt par realitāti

Lai palielinātu un paplašinātu pieaugušo dalību mūžizglītībā, lai īstenotu pieņemto ES mērķi – panākt dalību pieaugušo izglītībā 15 % apmērā un līdz 40 % palielināt tādu jauniešu procentuālo rādītāju, kuriem ir ar augstāko vai līdzvērtīgu izglītību iegūta kvalifikācija, – dalībvalstis tiek aicinātas pievērst galveno uzmanību:

- pieprasījuma veicināšanai un visaptverošām un viegli pieejamām informācijas un vadības sistēmām, kuras papildina efektīvas informēšanas stratēģijas informētības un motivācijas uzlabošanai potenciālo zināšanu apguvēju vidū, īpašu uzmanību veltot nelabvēlīgā situācijā esošām grupām, priekšlaicīgi skolu pametušajiem un jauniešiem, kas nav nodarbināti vai iesaistīti izglītības vai mācību procesā (*NEET*), pieaugušajiem ar zemu kvalifikāciju, īpaši tādiem, kuriem ir grūtības ar rakstpratību, un pēc kurām tiek piedāvātas vēreizējas izdevības iespējas, kā rezultātā tiek iegūta atzīta EQF līmeņa kvalifikācija,
- darba devēju iesaistīšanai uz darba vietu balstītā mācību procesā, lai attīstītu gan darbā nepieciešamās, gan arī plašākas prasmes, tostarp izmantojot elastīgāku darba laiku,
- tam, lai veicinātu elastīgus izglītības ieguves veidus pieaugušajiem, tostarp plašāku piekļuvi augstākajai izglītībai tiem, kam nav dokumentu par vidējo izglītību, un lai dažādotu pieaugušo izglītības iespēju klāstu, ko piedāvā augstākās izglītības iestādes,
- tam, lai ieviestu pilnībā darbotiespējīgas sistēmas neformālās un ikdienišķās izglītošanās validācijai un lai veicinātu to, ka tās izmanto visa vecuma un visu kvalifikācijas līmeņu pieaugušie, kā arī uzņēmumi un citas organizācijas.

2. Uzlabot izglītības un apmācības kvalitāti un efektivitāti

Lai izveidotu stabilu pieaugušo izglītības nozari, dalībvalstis tiek aicinātas galveno uzmanību pievērst tam, lai:

- izstrādātu pieaugušo izglītības sniedzēju kvalitātes nodrošināšanas veidus, piemēram, izmantojot akreditācijas sistēmu, ņemot vērā citās nozarēs jau pastāvošās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas un standartus,
- uzlabotu pieaugušo izglītības personāla kvalitāti, piemēram, definējot profesionālās kompetences kritērijus, ieviešot efektīvas sistēmas sākotnējai apmācībai un profesionālai izaugsmei un vienkāršojot skolotāju, pasniedzēju un citu pieaugušo izglītības darbinieku mobilitāti,
- nodrošinātu realizējamu un pārskatāmu pieaugušo izglītības finansējuma sistēmu, kura pamatojas uz kopēju atbildību un kurā sabiedrības lielākā daļa ir apņēmības pilna attīstīt minēto nozari un atbalstīt tos, kas nespēj maksāt, sabalansētu finansējuma sadali visam mūžizglītības kopumam, pienācīgu ieguldījumu finansējumā, ko nodrošina visas ieinteresētās puses, un novatorisku līdzekļu meklēšanu, lai finansējums izmantojums būtu lietderīgāks un efektīvāks,
- izstrādātu tādus mehānismus, kas nodrošinātu to, ka izglītības nodrošināšana labāk atspoguļo darba tirgus vajadzības un sniedz iespējas iegūt kvalifikāciju un apgūt jaunas prasmes, kas uzlabo indivīda spēju pielāgoties mainīgās vides jaunajām prasībām,
- pastiprinātu sadarbību un partnerību starp visām ieinteresētajām pusēm, kas nodarbojas ar pieaugušo izglītību, sevišķi valsts iestādēm, dažādiem pieaugušo izglītības iespēju sniedzējiem, sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo īpaši reģionālā un vietējā mērogā, saistībā ar "izglītības reģionu" un vietējo izglītības centru attīstību.

3. Ar pieaugušo izglītības starpniecību veicināt vienlīdzību, sociālo kohēziju un aktīvu pilsoniskumu

Lai attīstītu pieaugušo izglītības nozares spēju veicināt sociālo kohēziju un piedāvāt tiem, kam tas nepieciešams, "otro iespēju" virzībai uz izglītību un jaunām dzīves perspektīvām, kā arī palīdzētu samazināt to personu skaitu, kas priekšlaicīgi pamet izglītību un apmācību, lai tas būtu mazāks par 10 %, dalībvalstis tiek aicinātas galveno vērību pievērst tam, lai:

- uzlabotu pieaugušo rakstpratības un rēķinātpasmes, kā arī digitālās prasmes un tam, lai pieaugušajiem nodrošinātu iespējas izkopt pamatprasmes un tāda veida kompetences, kas vajadzīgas aktīvai dalībai modernā sabiedrībā (piemēram, zināšanas par ekonomiku un finansēm, informētība par pilsonības, kultūras, politikas un vides jautājumiem, veselīga dzīvesveida apguve, izpratne par patēriņu un plašsaziņas līdzekļu darbību),

- paplašinātu pieaugušo izglītības piedāvājumu un mudinātu cilvēkus tajā iesaistīties, lai stiprinātu sociālo iekļaušanu un aktīvu līdzdalību sabiedrībā, kā arī uzlabotu piekļuvi pieaugušo izglītībai migrantiem, romiem un citām neizdevīgā situācijā esošām grupām, kā arī nodrošinātu mācības bēgļiem un patvēruma meklētājiem, tostarp uzņēmējvalsts valodas apmācību, ja tāda ir nepieciešama,
- uzlabotu vecāka gadagājuma pieaugušo izglītības iespējas saistībā ar aktīvām vecumdienām, tostarp saistībā ar brīvprātīgu darbu, un lai veicinātu novatoriskas paažu savstarpējas mācīšanās formas un iniciatīvas vecāka gadagājuma personu zināšanu, prasmju un kompetenču izmantošanai par labu visai sabiedrībai kopumā,
- risinātu izglītošanās vajadzības personām ar invaliditāti un īpašās situācijās, kad mācības nav pieejamas, piemēram, slimnīcās, pansionātos un cietumos, un nodrošinātu to, lai viņām tiktu sniegts pietiekams konsultāciju atbalsts.

4. Uzlabot pieaugušo kreativitāti un novatorismu un viņu mācību vidi

Lai pieaugušo izglītībā attīstītu jaunas pedagoģijas metodes un radošu mācību vidi un lai veicinātu pieaugušo izglītību kā līdzekli pilsoņu kreativitātes un novatorisma spēju izkopšanai, dalībvalstis tiek aicinātas galveno vērību pievērst tam, lai:

- veicinātu tādu daudzpusīgu pamatprasmju apguvi kā mācēt mācīties, pašiniciatīva un uzņēmīgums, kultūras izpratne un pašizteiksmē, īpaši pieaugušo izglītības nozarē piemērojot Eiropas pamatprasmju sistēmu,
- vairotu kultūras organizāciju (piemēram, muzeju, bibliotēku utt.), pilsoniskās sabiedrības, sporta organizāciju un citu struktūru nozīmīgumu, lai veidotu radošu un novatorisku vidi neformālai un ikdienējai pieaugušo izglītībai,
- saistībā ar pieaugušo izglītību labāk izmantotu IKT kā rīku plašākai piekļuvei un izglītības kvalitātes uzlabošanai, piemēram, meklējot jaunas tālmācības iespējas un veidojot e-mācību rīkus un platformas jaunu mērķgrupu sasniegšanai, it īpaši attiecībā uz personām, kurām ir īpašas vajadzības vai kuras dzīvo attālās vietās.

Lai nodrošinātu minēto prioritāro jomu pamatojumu saskaņā ar sistēmas "ET 2020" četriem stratēģiskajiem mērķiem, dalībvalstis tiek arī aicinātas sniegt savu ieguldījumu, lai uzlabotu Eiropas, valsts, reģiona un vietējā mērogā par pieaugušo izglītību iegūtās informācijas un datu vākšanu, salīdzināmību un analīzi.

5. Uzlabot zinību pamatus par pieaugušo izglītību un pārraudzīt pieaugušo izglītības nozari

Dalībvalstis tiek aicinātas vērst galveno uzmanību uz to, lai:

- aktīvi piedalītos tādos svarīgos starptautiskos apsekojumos un pētījumos kā Pieaugušo izglītības apsekojumā (AES), Profesionālās tālākizglītības apsekojumā (CVTS) un Starptautiskajā pieaugušo kompetenču novērtēšanas programmā (PIAAC) un īstenotu galvenos to atzinumus,
- stiprinātu centienus savākt pietiekami daudz atsaucēs datus par, piemēram, dalību, izglītības sniedzējiem, finansējumu, rezultātiem un citiem ieguvumiem, ko izglītība sniedz pieaugušajiem un sabiedrībai, un aptvertajos datos, pieskaņojoties darba mūža pildzinājumam, iekļautu arī tādu iedzīvotāju vecuma grupu, kuri ir vecāki par 64 gadiem,
- Eiropas, valsts, reģiona un vietējā mērogā stiprinātu pieaugušo izglītības nozares attīstības un darbības rādītāju pārraudzību un ietekmes novērtējumu, labāk izmantojot esošos instrumentus, ja tas ir iespējams,
- pastiprinātu ar pieaugušo izglītību saistītu jautājumu izpēti un padziļinātu analīzi, jaunu jomu ietveršanas nolūkos paplašinot pētījumu spektru, un sekmētu starpnozaru un perspektīvo analīzi,
- kopīgajā "ET 2020" progresa ziņojumā sniegtu pieaugušo izglītības politikas pārskatu.

Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par ES dalībvalstu pārstāvību WADA Dibināšanas valdē un ES un tās dalībvalstu nostāju saskaņošanu pirms WADA sanāksmēm

(2011/C 372/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJI,

ATGĀDINOT

- (1) Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2000. gada 4. decembra secinājumus par dopinga apkarošanu ⁽¹⁾.
- (2) Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2010. gada 18. novembra secinājumus par ES lomu starptautiskajā cīņā pret dopingu ⁽²⁾,

ATZĪST, KA

- (1) Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai īstenot savas pilnvaras un funkcijas, izstrādājot, saskaņojot un pieņemot Pasaules Antidopinga aģentūras (turpmāk "WADA") inter alia noteikumus, standartus un pamatnostādnes.
- (2) Ir jāparedz praktiski nosacījumi attiecībā uz Eiropas Savienības un tās dalībvalstu piedalīšanos WADA darbā, kā arī attiecībā uz to nostāju saskaņošanu pirms WADA sanāksmēm.
- (3) Eiropas kontinenta valstu nostāju saskaņošana pirms WADA sanāksmēm notiek Eiropas Padomē, pienācīgi ievērojot visus attiecīgi piemērojamus ES tiesību aktus.
- (4) Ir ļoti svarīgi nodrošināt tādu ES dalībvalstu pārstāvības nepārtrauktību WADA Dibināšanas valdē, ko atbalsta politiskas pilnvaras un pienācīga līmeņa zinātība,

TĀPĒC IR VIENSPRĀTIS, KA

- (1) ES dalībvalstu pārstāvjiem WADA Dibināšanas valdē jābūt no ministrijām un locekļu vietu sadalījumam jābūt šādam:
 - viena vieta būtu jāatvēl vienai no dalībvalstīm, kas veido esošo prezidentvalstu trijotni,
 - viena vieta būtu jāatvēl vienai no dalībvalstīm, kas veido nākamo prezidentvalstu trijotni,
 - viena vieta Padomē sanākušajām dalībvalstīm būtu kopīgi jāatvēl personai, kas ministrijas līmenī ir atbildīga par sporta jautājumiem un kurai ir atbilstīga pieredze un zināšanas (turpmāk "valdības līmeņa eksperts").
- (2) Attiecīgos gadījumos dalībvalstu pārstāvjiem var palīdzēt eksperti no dalībvalsts, kas ir prezidentvalsts, un/vai Komisijas.
- (3) Noteikumi par ES dalībvalstu pārstāvību WADA Dibināšanas valdē, kuri aprakstīti I pielikumā, stājas spēkā no 2013. gada 1. janvāra.
- (4) Tiek piemērotas II pielikumā aprakstītās Padomes, dalībvalstu un Komisijas Rīcības pamatnostādnes attiecībā uz gatavošanos WADA sanāksmēm.
- (5) Padome un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvji līdz 2015. gada 31. decembrim pārskatīs rezolūcijas pieņemšanas rezultātā gūto pieredzi un izvērtēs, vai ir nepieciešami kādi pielāgojumi šajā rezolūcijā izklāstītajai kārtībai.

⁽¹⁾ OV C 356, 12.12.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 324, 1.12.2010., 18. lpp.

I PIELIKUMS

Noteikumi par ES dalībvalstu pārstāvību WADA Dibināšanas valdē

ES dalībvalstis vienojas par šādu pārstāvības sistēmu:

PĀRSTĀVJI NO DALĪBVALSTĪM, KAS VEIDO ESOŠO UN NĀKAMO PREZIDENTVALSTU TRIJOTNI

- Dalībvalstis, kas veido esošo prezidentvalstu trijotni, pēc iekšējas apspriešanās no sava vidus izraugās vienu dalībvalsti, kas pārstāv ES dalībvalsti WADA Dibināšanas valdē. Izraudzītā dalībvalsts saskaņā ar tās iekšējām procedūrām šajā nolūkā ieceļ pārstāvi. Šis pārstāvis ir persona, kas dalībvalstī ministrijas līmenī ir atbildīga par sporta jautājumiem. Dalībvalsti, kura ir izraudzīta izvirzīt pārstāvi, un šā pārstāvja vārdu dara zināmu ES Padomes Ģenerālsekretariātam.
- Ja pārstāvis beidz pildīt pienākumus attiecīgajā ministrijā, dalībvalsts ieceļ citu aizvietotāju ministrijas līmenī.
- Iepriekš izklāstītos noteikumus piemēro arī tām dalībvalstīm, kas veido nākamo prezidentvalstu trijotni.
- Minēto pārstāvju pilnvaru termiņš ir trīs gadi.
- Pārstāvis no dalībvalstīm, kas veido nākamo prezidentvalstu trijotni, paliek amatā arī pēc tam, kad tās sāk pildīt esošās prezidentvalstu trijotnes pienākumus, lai nodrošinātu pēctecību un ievērotu trīs gadu amata pilnvaru termiņa nosacījumu.

PADOMĒ SANĀKUŠO DALĪBVALSTU KOPĪGI IZRAUDZĪTAIS VALDĪBAS LĪMEŅA EKSPERTS

- Ekspertu pārstāvju kandidatūras dalībvalstis iesniedz vēlākais mēnesi pirms ES Padomes sanāksmes, kurā paredzēts iecelt ekspertu pārstāvi. Par kandidātiem nevajadzētu izvirzīt ministrus no dalībvalstīm, kas veido esošo vai nākamo prezidentvalstu trijotni. Ekspertu pārstāvju kandidātu pieteikumus sūta ES Padomes Ģenerālsekretariātam.
- WADA Dibināšanas valdes locekļa pirmā iecelšana saskaņā ar iepriekš aprakstīto procedūru notiek Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padomes sanāksmē ne vēlāk kā 2012. gada novembrī.
- Pārstāvja pilnvaru termiņš ir trīs gadi.
- Ja pārstāvis beidz pildīt savus pienākumus attiecīgajā ministrijā savā dalībvalstī, tiek uzsākta jauna iecelšanas procedūra. Pašreizējais pārstāvis paliek amatā līdz jaunās iecelšanas procedūras pabeigšanai.

PĀREJAS NOTEIKUMI

- Spēkā esošos noteikumus par ES dalībvalstu pārstāvību WADA Dibināšanas valdē piemēro līdz 2012. gada 31. decembrim.
- Īrijas, Lietuvas un Grieķijas pārstāvja pilnvaru termiņš tiek saīsināts līdz 18 mēnešiem un sākas no 2013. gada 1. janvāra.

PADOMĒ SANĀKUŠO DALĪBVALSTU ĪSTENOTĀ APSTIPRINĀŠANAS PROCEDŪRA

- Valdības līmeņa ekspertu un dalībvalstis, ko esošā un nākamā prezidentvalstu trijotne izraugās, lai tās izvirzītu pārstāvjus WADA Dibināšanas valdē, apstiprina Padomē sanākušās dalībvalstis, kas pirms tam laikus par tiem saņem informāciju.
- WADA Dibināšanas valdes visu to locekļu vārdus, kuri ir ES dalībvalstu pārstāvji, Pasaules Antidopinga aģentūrai dara zināmus ar ES Padomes Ģenerālsekretariāta starpniecību.

II PIELIKUMS

Padomes, dalībvalstu un Komisijas Rīcības pamatnostādnes attiecībā uz gatavošanos WADA sanāksmēm

Paturot prātā, ka, ņemot vērā ES *acquis* un patiesas sadarbības pienākumu, attiecīgos gadījumos pirms WADA sanāksmēm prezidentvalsts vadībā laikus un efektīvi jāsaskaņo ES un dalībvalstu nostāja attiecībā uz jautājumiem, kurus pārrunā WADA sanāksmēs,

Padome, dalībvalstis un Komisija vienojas par šādām rīcības pamatnostādnēm:

PAMATNOSTĀDŅU BŪTĪBA UN DARBĪBAS JOMA

- Šīs rīcības pamatnostādnes piemēro attiecībā uz gatavošanos visām WADA Dībināšanas valdes sanāksmēm.
- Šajās rīcības pamatnostādnēs ir izklāstīti Padomes, dalībvalstu un Komisijas sadarbības noteikumi attiecībā uz gatavošanos minētajām sanāksmēm, tostarp pirms tam notiekošajām Eiropas Padomes sanāksmēm (CAHAMA).

KOORDINĀCIJAS PROCESS

- Koordinācijas process būtu jāsāk ar WADA sanāksmes darba kārtības analīzi, ko ar ES Padomes Ģenerālsēkretariāta palīdzību kopīgi veic esošā Padomes prezidentvalsts un Eiropas Komisija.
- Prezidentvalsts izstrādā visaptveroša nostājas paziņojuma projektu, ņemot vērā minētos noteikumus un Eiropas Komisijas priekšlikumu attiecībā uz jautājumiem, kuri ir ES kompetencē.
- Nostājas paziņojumu sagatavo Padomes Sporta jautājumu darba grupa, un, izņemot steidzamus gadījumus, parasti par to vienojas Pastāvīgo pārstāvju komitejā (COREPER).

ATTIECĪBAS AR EIROPAS PADOMI

- CAHAMA ⁽¹⁾ sanāksmēs prezidentvalsts pārstāvis iepazīstina ar nostājas paziņojumu par jautājumiem, kuros ir sagatavota nostāja. Eiropas Komisija iepazīstina ar ES nostāju attiecībā uz jautājumiem, kuri ir ES kompetencē un par kuriem ir sagatavota nostāja saskaņā ar attiecīgajiem Līguma noteikumiem.
- ES un tās dalībvalstīm būtu jātiecas šo nostāju integrēt Eiropas kontinenta nostājas paziņojumā, kuru izstrādā CAHAMA.

AD HOC KOORDINĀCIJA

- Ja vajadzīgs, ES un tās dalībvalstis var koordinēt darbību jebkurā laikā, parasti prezidentvalsts vadībā. Tas var notikt līdztekus CAHAMA vai WADA sanāksmēm.

VIEDOKĻU PAUŠANA UN BALSĒŠANA

- ES dalībvalstu pārstāvji sanāksmēs pauž viedokli un balso atbilstīgi saskaņotajām nostājām.

ZIŅOŠANA

- ES dalībvalstu pārstāvis WADA Dībināšanas valdē, kurš ir no esošās prezidentvalstu trijotnes, ziņo par WADA Dībināšanas valdes sanāksmes rezultātiem nākamajā ES Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padomes sanāksmē.
- ES dalībvalstu pārstāvis WADA Dībināšanas valdē, kurš ir no esošās prezidentvalstu trijotnes, Padomes Sporta jautājumu darba grupai iesniedz rakstisku ziņojumu par WADA Dībināšanas valdes sanāksmes rezultātiem.

⁽¹⁾ *Ad hoc* Eiropas komiteju Pasaules Antidopinga aģentūras jautājumos (CAHAMA) izveidoja 2003. gada jūlijā, un tā ir atbildīga par Eiropas kultūras konvencijas visu dalībnieku nostāju saskaņošanu jautājumos, kas attiecas uz WADA. Kārtējās CAHAMA sanāksmes sasauc vai nu neilgi pirms, vai neilgi pēc Dopinga apkarošanas konvencijas pārraudzības grupas sanāksmēm un, ja tas ir iespējams, vismaz nedēļu pirms kārtējās WADA Dībināšanas valdes un izpildu komitejas sanāksmes.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

PADOME

Padomes secinājumi par jauniešu līdzdalības un mobilitātes Austrumu dimensiju

(2011/C 372/03)

PADOME UN PADOMĒ SANĀKUŠIE DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJI,

5) "Līdzdalība" un "Jaunatne un pasaule" tika iekļautas kā divas prioritāras darbības jomas atjauninātajā regulējumā Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018);

ATGĀDINOT, KA:

1) Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. pants paredz to, ka Eiropas Savienības rīcības mērķis ir palīdzēt attīstīties jaunatnes apmaiņai un darbaudzinātāju apmaiņai, kā arī sekmēt jauniešu dalību Eiropas demokrātiskajā dzīvē;

6) ES jaunatnes konferencē, kas 2011. gada 5.–7. septembrī notika Varšavā (Polija), tika uzsvērts, ka it īpaši vajag:

2) Līgums par Eiropas Savienības darbību ir ES atļāvis stiprināt tās ārpolitikas īstenošanu; tagad sadarbību ar kaimiņvalstīm ir iespējams paplašināt, integrēti un efektīvākā veidā aptverot visu jautājumu loku;

— izveidot jauniešu NVO un lēmumu pieņēmēju starptautisku sadarbību, kā arī veikt papildu pētījumus, lai izvērtētu jaunatnes sadarbības un mobilitātes ietekmi,

3) mobilitātei ir nozīme savstarpējās saprašanās un ekonomiskās attīstības veicināšanā, vienlaikus arī palielinot informētību par visas Eiropas jauniešu atšķirīgo attieksmi pret dzīvi un dažādajām situācijām. Mobilitāte, papildus vēl citām priekšrocībām, ir neatņemams elements saistībā ar ideju apmaiņu, inovāciju popularizēšanu, bezdarba problēmas un sociālo jautājumu risināšanu, ciešu attiecību veidošanu cilvēku starpā, personiskās izaugsmes atbalstīšanu, sociālo prasmju apgūšanas veicināšanu, kā arī starpkultūru prasmju veicināšanu un aizspriedumu novēršanu; mobilitāte cita starpā ir arī viens no būtiskākajiem faktoriem saistībā ar visa jauniešu potenciāla izmantošanu un "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu;

— nodrošināt pieejamu informāciju par ES dalībvalstīm un Austrumeiropas un Kaukāza valstīm gan pa tiešaistes, gan nesaistes kanāliem,

4) ņemot vērā mobilitātes vispārēju pieaugumu, kā rezultātā starp dažādu tautību, reliģiju, ticību un kultūru pārstāvjiem notiek bieža mijiedarbība, Eiropas Savienībai ir aizvien pieaugoša nozīme starptautiskajā mērogā demokrātijas, brīvības, līdztiesības un cilvēktiesību ieviešanas veicināšanā, kā arī starpkultūru dialogam atbilstošu standartu veicināšanā;

— pārvarēt vīzu izsniegšanas šķēršļus, kas joprojām visvairāk kavē jauniešu sadarbību starp ES un tās kaimiņvalstīm,

— stiprināt un paplašināt resursus un programmas, piemēram, programmu "Jaunatne darbībā", lai vairāk pievērstos mobilitātes jautājumiem un jauniešu iesaistei lēmumu pieņemšanas procesā,

— ES politikā par prioritāru noteikt jauniešu līdzdalību Eiropas demokrātiskajā dzīvē, piemēram, izveidojot īpašas programmas, kas sniedz atbalstu jauniešu sadarbībai starp Austrumeiropas valstīm un ES dalībvalstīm;

ATZĪST, KA:

- 7) Eiropas Savienības paplašināšanās 2004. gada 1. maijā Savienībai nesa vēsturiskas pārmaiņas gan politiskajā, gan ģeogrāfiskajā un ekonomiskajā ziņā, vēl vairāk pastiprinot nepieciešamību pēc ES un tās kaimiņvalstu, tostarp Austrumeiropas valstu ⁽¹⁾, sadarbības;
- 8) Eiropas Savienības Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP) ⁽²⁾, kas nesen ir izvērtēta un ar paziņojumu "Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs" iekļauta jaunā regulējumā, paredz vērienīgus mērķus, kuru pamatā ir uzticība kopīgām vērtībām un politisko, ekonomisko un institucionālo reformu efektīva īstenošana; demokrātiska attīstība un pārveide Eiropas Savienības tuvākajās kaimiņvalstīs austrumos un dienvidos arī ir palielinājušas Eiropas kaimiņattiecību politikas un pilsoniskās sabiedrības stiprināšanas pasākumu stratēģisko nozīmīgumu, tā ir palielinājusi arī apmaiņas iespējas un iedzīvotāju, īpaši jauniešu, tiešu personisku kontaktu iespējas;
- 9) šajā sakarā Austrumu partnerība ⁽³⁾ ir iniciatīva, kurai ir stratēģiska nozīme gan attiecībā uz to Austrumeiropas valstu stabilitāti un drošību, kas piedalās EKP, gan arī attiecībā uz stabilitāti un drošību ES kopumā. Tās svarīgs mērķis ir stiprināt pilsonisko sabiedrību, kas ir viens no efektīvas demokrātiskas valsts pamatiem. Minētajai sadarbības jomai, kas ietver arī jauniešu līdzdalību un sadarbību, vajadzētu kļūt arvien nozīmīgākai Austrumu partnerībā;
- 10) personīgo sakaru veicināšana un dialoga pastiprināšana ar pilsonisko sabiedrību ir noteiktas par būtiskiem elementiem ES un Krievijas partnerībā modernizācijai ⁽⁴⁾;
- 11) Eiropas Savienība jau ir veikusi pasākumus, lai nodrošinātu īpašas uzturēšanās atļaujas tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kas iesniedz pieteikumu, lai viņus brīvprātīga darba nolūkā uzņem attiecīgās dalībvalsts teritorijā ⁽⁵⁾, – tādējādi ir spēris svarīgs solis uz priekšu;
- 12) uz nepieciešamību veidot mobilitātes partnerības ar Dienvideiropas un Austrumeiropas valstīm nesen norādīja arī

Eiropadome ⁽⁶⁾. Saistībā ar šo partnerību turpmāko veidolu ir jāpievērš uzmanība tam, ka tiek nostiprināta jauniešu mobilitāte saistībā ar mācību mobilitāti (tostarp neformālā mācīšanās citā valstī), kas var izpausties arī kā darbs ar jauniešiem, tostarp jauniešu apmaiņa un brīvprātīgais darbs;

- 13) jauniešu apmaiņas programmas ir labs līdzeklis – jo īpaši tiem jauniešiem, kuriem ir mazāk iespēju iegūt starpkultūru pieredzi un attīstīt personīgās un valodu prasmes;
- 14) starptautiska līmeņa sadarbības attīstīšana starp Eiropas Savienības un Austrumeiropas valstu jauniešiem, jaunatnes darbiniekiem un jaunatnes vadītājiem ir nozīmīgs ieguldījums, ar kuru tiek veicināta uzticēšanās reģionam, tādējādi veidojot turpmākās attiecības Eiropā, ņemot vērā iespējamās grūtības;
- 15) Eiropas kaimiņattiecību politika ietver Eiropas Savienības un dalībvalstu darbības attiecībā uz sešpadsmit ES kaimiņvalstīm. Šajā sakarā un ņemot vērā Vidusjūras dienvidu reģiona valstu potenciālo ieguldījumu notiekošajos demokratizācijas procesos, attiecībās ar šīm valstīm varētu paredzēt piemērot ierosmes, kas būtu līdzīgas šajā dokumentā izklāstītajām;
- 16) atbalstītu jauniešu sadarbību starptautiskā mērogā, kā arī Eiropas Savienības un Austrumeiropas valstu jauniešu, jaunatnes darbinieku un jaunatnes vadītāju dialogu un savstarpējo saprašanos – tas ir nozīmīgs līdzeklis saistībā ar atbalsta sniegšanu Eiropas pilsonības un demokratizācijas procesiem;
- 17) atvieglotu jauniešu piekļuvi mācību mobilitātei, tostarp attiecībā uz jauniešiem, jaunatnes darbiniekiem un jaunatnes vadītājiem, kuri no Austrumeiropas valstīm dodas uz Eiropas Savienību, kā arī Eiropas Savienības jauniešiem, kuri dodas uz kādu no Austrumeiropas valstīm;
- 18) veicinātu pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm, jaunatnes organizācijām un jauniešiem par jautājumiem, kas saistīti ar sadarbību ar trešām valstīm, jo īpaši ar Austrumeiropas valstīm, palielinot informētību par jaunatnes politiku un uzlabojot par mobilitātes iespējām un līdzdalību sniegtās informācijas kvalitāti;

NOSAKA VISPĀRĪGĀS VAJADZĪBAS, LAI:

⁽¹⁾ Šajā dokumentā par Austrumeiropas valstīm ir uzskatāmas šādas valstis: Armēnija, Azerbaidžāna, Baltkrievija, Gruzija, Krievija, Moldova un Ukraina.

⁽²⁾ Eiropas kaimiņattiecību politika aptver Eiropas Savienības 16 tuvākās kaimiņvalstis – Alžīriju, Armēniju, Azerbaidžānu, Baltkrieviju, Ēģipti, Gruziju, Izraēlu, Jordāniju, Lībānu, Lībiju, Moldovu, Maroku, Okupēto Palestīnas teritoriju, Sīriju, Tunisiju un Ukrainu.

⁽³⁾ Austrumu partnerības iniciatīva aptver šādas valstis: Armēniju, Azerbaidžānu, Baltkrieviju, Gruziju, Moldovu un Ukrainu.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/russia/index_en.htm.

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris).

⁽⁶⁾ Eiropadomes secinājumi (2011. gada 23. un 24. jūnijs), EUCO 23/11.

ATTIECĪGI IR VIENISPĀRĀTIS, KA:

- 19) atbalsta sniegšana ES un Austrumeiropas valstu jauniešu, jaunatnes darbinieku un jaunatnes vadītāju divvirzienu mobilitātei un lielākai līdzdalībai neformālās mācīšanās pasākumos var sniegt daudzas priekšrocības:
- a) jauniešiem, palīdzot pilnveidot viņu iemaņas un prasmes, lai viņi tādējādi palielinātu savas nodarbinātības iespējas, apgūtu inovatīvas pieejas un attīstītu savu izpratni par citām kultūrām arvien globalizētākā un multikulturālākā pasaulē, kā arī dotu viņiem iespēju apsvērt, kā dažādos veidos palielināt viņu līdzdalību demokrātiskajā dzīvē;
 - b) pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo īpaši jaunatnes organizācijām un organizācijām, kuras strādā ar jauniešiem un jauniešu labā, nodrošinot efektīvu savstarpēju mācīšanos par to, kā sniegt iespējas jauniešiem un palielināt viņu līdzdalību, pastiprinot dažādu veidu sadarbību starp jauniešiem;
 - c) Eiropas Savienības kopienām, kuras uzņem jauniešus no Austrumeiropas valstīm, un Austrumeiropas valstu vietējām kopienām, kuras uzņem jauniešus no ES – jo īpaši saistībā ar to kultūras prasmju attīstīšanu;
 - d) mobilitātē iesaistīto jauniešu ģimenēm un līdzinieku grupām, proti, saistībā ar jauniešu atgriešanos izcelsmes valstī un viņu priekšstatiem par Eiropas Savienību un jutīgiem jautājumiem, kuru pamatā ir kultūras atšķirības;
 - e) Austrumeiropas valstu pilsoniskajai sabiedrībai – cita starpā tādēļ, ka viņi gūtu ar demokrātisku kultūru saistītu pieredzi un saņemtu informāciju par demokrātiskas dzīves praktiskajiem aspektiem, kā arī par ilgtspējīgu attīstību un tādu kopējo vērtību veicināšanu kā savstarpējā saprašanās, demokrātija, solidaritāte un cilvēktiesību ievērošana;
 - f) Eiropai kopumā, proti, palīdzot attīstīt intelektuālo kapitālu, kas turpmāk veidos un ietekmēs pilsonisko sabiedrību.
- 20) atbalstot jauniešu aktīvu līdzdalību sabiedrībā, pārrobežu mobilitāti un sakaru veidošanu cilvēku starpā, tiks sekmēta ideju apmaiņa, inovāciju popularizēšana un partnerību veidošana, un tādējādi var tikt veicinātas pārmaiņas ilgtermiņā, samazinot sociālekonomiskās atšķirības starp dažādām sabiedrībām;
- 21) atbalsta sniegšana kvalitatīvu informācijas rīku ieviešanai, labas prakses piemēru apmaiņa ES un Austrumeiropas valstu starpā, kā arī piekļuves nodrošināšana informācijai par uzticamām partnerorganizācijām, palīdzētu nostiprināt sakaru veidošanu, padziļināt sadarbību starp ES un Austrumeiropas valstu jaunatnes organizācijām un nodrošināt sadarbībā iesaistīto dalībnieku drošību. Šajā sakarā nozīmīgu atbalstu ir sniedzis SALTO (atbalsts progresīvai apmācībai un mācību iespējām) resursu centru tīkls un Eurodesk;
- 22) brīvprātīgā darba, jaunatnes darba un uzņēmējdarbības turpmāka pilnveidošana un veicināšana var atstāt pozitīvu ietekmi uz jauniešu nodarbinātības iespējām, kā arī sekmēt jauniešu aktīvu līdzdalību sabiedrībā;
- 23) ņemot vērā to, ka dažos gadījumos ģeogrāfiskais attālums var radīt šķēršļus sadarbībai un mobilitātei, būtu jāturpina attīstīt virtuālās mobilitātes potenciālu saistībā ar piekļuves nodrošināšanu informācijai par jauniešu līdzdalību un jauniešu nodarbinātības iespējām, kā arī saistībā ar šādas informācijas apmaiņu;
- 24) lielāka mobilitāte un sadarbība lielā mērā ir atkarīga no intereses un zināšanām par partnervalsti, un jo īpaši par attiecīgās valsts jaunatnes kultūru kopumā; lai palielinātu ieinteresētību un zināšanu līmeni, ir īpaši svarīgi sniegt informāciju par kultūru un to veicināt, lai motivētu jauniešus sadarboties citam ar citu;
- 25) jaunieši valodas prasmju trūkumu var uzskatīt par būtisku komunikācijas šķērslī. Eiropas izglītības un jaunatnes programmas ir viens no daudziem veidiem, kā uzlabot jauniešu valodas prasmes, – un tādēļ būtu jāatbalsta svešvalodu popularizēšana;
- 26) piemēram, nolīgumi par vīzu atvieglotu izsniegšanu, kas ir vieni no efektīvākajiem instrumentiem, lai palielinātu mobilitāti kopumā, varētu jauniešiem ārpus ES, un jo īpaši Austrumeiropas valstīs, nodrošināt vieglāku piekļuvi vīzām;
- 27) Eiropas Padomes pieredze un zināšanas attiecībā uz sadarbību ar Austrumeiropas valstīm padara to par svarīgu partneri pasākumu īstenošanā, kuros iesaistīti jaunieši no Austrumeiropas valstīm, turklāt Eiropas Savienības un Eiropas Padomes partnerība jaunatnes jomā ir bijis vērtīgs instruments, ar kuru tiek veicināta Eiropas Savienības un Eiropas Padomes sinerģija šajos jautājumos;
- 28) mobilitātes atbalstam paredzētās esošās programmas un instrumenti, kas galvenokārt tiek īstenoti Eiropas Savienībā, varētu tikt nostiprināti un paplašināti attiecībā uz tiem jauniešiem, brīvprātīgajiem, jaunatnes darbiniekiem, kā arī citām personām, kas strādā ar jauniešiem no Austrumeiropas valstīm vai vēlas sadarboties ar šīm valstīm. Tas jo īpaši attiecas uz programmu "Jaunatne darbībā", programmu "Mūžizglītība", ES un Eiropas Padomes partnerību jaunatnes jomā, tostarp Eiropas Zināšanu centru jaunatnes politikai, SALTO (atbalsts progresīvai apmācībai un mācību iespējām) resursu centru tīklu, Eurodesk un Eiropas Jaunatnes portālu;

29) arī Eiropas Jaunatnes forums un dažāda līmeņa jaunatnes organizācijas var ar savu darbu būtiski ietekmēt šo procesu, proti, pārstāvēt un atbalstīt jauniešu vajadzības un intereses, kas saistītas ar ES valstu jauniešu un viņu vienaudžu no Austrumeiropas valstīm sadarbību;

30) pieredze, kas gūta, īstenojot sadarbību ar citiem kaimiņu reģioniem, būtu jāizmanto jauniešu sadarbības instrumentu izstrādē attiecībā uz Austrumeiropas valstīm;

TĀDĒĻ, AICINA DALĪBVALSTIS UN EIROPAS KOMISIJU, IEVĒROJOT SAVAS ATTIECĪGĀS KOMPETENCES JOMAS:

31) veicināt jauniešu apmaiņu un jauniešu un jaunatnes organizāciju mobilitātes programmas, tostarp brīvprātīgo, jaunatnes darbinieku, pētnieku, kā arī to personu apmaiņu, kuri ir iesaistīti darbā ar jauniešiem Eiropas Savienībā un kaimiņvalstīs, jo īpaši no Austrumeiropas valstīm, īstenojot labas prakses piemēru apmaiņu saistībā ar to organizāciju sadarbību, kas aktīvi darbojas jaunatnes jomā, lai tādējādi ikvienam jauniešiem Eiropā nodrošinātu mobilitātes un līdzdalības iespējas;

32) samazināt šķēršļus mobilitātei un līdzdalībai – cita starpā popularizējot svešvalodu mācīšanos, atbalstot kvalitatīvas informācijas sniegšanu par minēto jomu utt.;

33) 2012. gada ziņojumā par jauniešiem, kā arī turpmākajos ES ziņojumos par jauniešiem, ziņot par darbības jomu “Jaunatne un pasaule”;

34) izvērtēt tāda pētījuma “Jauniešu līdzdalība Eiropas demokrātiskajā dzīvē” rezultātus, kuru pabeigs 2012. gadā, īpašu uzmanību pievēršot tā iespējamai ietekmei uz ES un Austrumeiropas valstu jauniešiem, kā arī apmainīties ar jauniešiem un to līdzdalību saistīto pētījumu rezultātiem, lai tādējādi paplašinātu zināšanas par jautājumiem, kas saistīti ar jaunatni;

35) apsvērt iespēju sadarbībā ar Eiropas Padomi un citām starptautiskām organizācijām turpināt rīkot ar jaunatnes politiku

saistītu labas prakses piemēru apmaiņu starp Austrumeiropas valstīm un ES valstīm, lai tādējādi veicinātu jauniešu līdzdalību un mobilitāti;

AICINA DALĪBVALSTIS:

36) aktīvi piedalīties Austrumu partnerības daudzpusējās platformās, jo īpaši 4. platformā “Cilvēku saskarsme”, kuras ietvaros varētu tikt atbalstīta jauniešiem paredzētu iniciatīvu attīstīšana;

37) stiprināt starpnozaru sadarbību dažādās politikas jomās un starp attiecīgajām iestādēm, lai turpinātu diskutēt par šķēršļiem, kas pastāv to jauniešu divvirzienu mobilitātei, kuri nāk no valstīm, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika, piemēram, rodot iespējamus risinājumus tam, lai vajadzības gadījumā vienkāršotu vīzu izsniegšanu jauniešiem no Austrumeiropas valstīm;

38) izmantot priekšrocības, ko sniedz sadarbība ar jaunatnes informācijas struktūrām, piemēram, *Eurodesk* un Eiropas Jaunatnes informācijas un padomdevējas aģentūru (*ERYICA*), un izmantot Eiropas Zināšanu centru jaunatnes politikai (*EKCYP*), lai tādējādi veicinātu līdzdalības un mobilitātes iespējas;

AICINA KOMISIJU:

39) nostiprināt un veicināt turpmāko ES jaunatnes programmu austrumu dimensiju, neskarot sarunas par daudzgadu finanšu shēmu;

40) Austrumu partnerības jaunatnes programmas ietvaros turpināt sekmēt ES un Austrumu partnerības valstu jauniešu sadarbību;

41) pielāgot Eiropas Jaunatnes portālu, lai padarītu to lietderīgu un pieejamu visiem jauniešiem no visas Eiropas, tostarp Austrumeiropas valstīm;

42) apsvērt iespēju atbilstīgi savai kompetences jomai attīstīt Eiropas iniciatīvas “Jaunatne kustībā” karti, ietverot tajā arī jauniešus no visas Eiropas, tostarp Austrumeiropas valstīm.

PIELIKUMS

Politiskais pamats

- Padomes Direktīva 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā.
 - Padomes 2010/37/EK Lēmums (2009. gada 27. novembris) par Eiropas gadu brīvprātīgam darbam aktīvas pilsonības veicināšanai (2011. gads).
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1719/2006/EK (2006. gada 15. novembris), ar ko izveido programmu "Jaunatne darbībā" laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam.
 - Eiropadomes secinājumi (2011. gada 23. un 24. jūnijs) (EUCO 23/11).
 - Padomes Rezolūcija (2009. gada 27. novembris) par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) (OV C 311, 19.12.2009.).
 - Padomes Ieteikums 14825/08 (2008. gada 18. novembris) par brīvprātīgo jauniešu mobilitāti Eiropas Savienībā.
 - Padomes secinājumi (2010. gada 19. novembris) par iniciatīvu "Jaunatne kustībā" – integrēta pieeja kā atbilde uz problēmām, ar ko sastopas jaunieši (2010/C 326/05).
 - Padomes Ieteikums (2011. gada 28. jūnijs) "Jaunatne kustībā" – jauniešu mācību mobilitātes veicināšana (2011/C 199/01).
 - Padomes Rezolūcija (2011. gada 19. maijs) par to, kā sekmēt jaunus un efektīvus veidus visu jauniešu līdzdalībai Eiropas demokrātiskajā dzīvē (2011/C 169/01).
 - Komisijas paziņojums "EIROPA 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" (COM(2010) 2020).
 - Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas kopīgs paziņojums "Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs – Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšana" (COM(2011) 303).
 - Komisijas paziņojums (2008. gada 3. decembris) Eiropas Parlamentam un Padomei "Austrumu partnerība" (COM(2008) 823).
 - Kopīgs paziņojums Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu" (COM(2011) 200).
-

Padomes secinājumi par bērnu aizsardzību digitālajā pasaulē

(2011/C 372/04)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ATGĀDINOT šā jautājuma politisko kontekstu, kas izklāstīts secinājumu pielikumā,

AR INTERESI PAUŽ GANDARĪJUMU:

— par Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par to, kā piemēro Padomes 1998. gada 24. septembra ieteikumu saistībā ar nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzību ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra ieteikumu par nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzību un par tiesībām uz atbildi saistībā ar Eiropas audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu nozares konkurētspēju ⁽²⁾ – BĒRNU AIZSARDZĪBA DIGITĀLAJĀ PASAULĒ ⁽³⁾; un jo īpaši par to, ka ziņojumā analizētas problēmas, kas patlaban ir aktuālas saistībā ar nepilngadīgo aizsardzību tiešsaistē un digitālajos plašsaziņas līdzekļos;

PIENĒM ZINĀŠANAI:

— priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu ⁽⁴⁾;

UZSVER, KA:

- 1) audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu un interneta piedāvāto iespēju paplašināšanas nolūkā ir vajadzīga nepilngadīgajiem droša plašsaziņas līdzekļu vide, un tās pamatā vajadzētu būt cieņai pret cilvēku, drošībai un privātās dzīves neaizskaramībai;
- 2) mediju lietotprasme un informētības palielināšana ir nozīmīgi līdzekļi, ar kuriem var ievērojami uzlabot bērnu, vecāku un skolotāju digitālās prasmes un viņos veidot spēju kritiski izvērtēt audiovizuālās un tiešsaistē pieejamās informācijas saturu; tomēr, ņemot vērā straujās pārmaiņas, kas notiek digitālajā vidē, ir svarīgi censties šajā jomā sasniegt vairāk;
- 3) paņēmieni, ar kādiem vērsas pret tiešsaistē pieejamu nelikumīgu saturu, piemēram, bērnu pornogrāfiju, atšķiras no paņēmieniem, kuru mērķis ir nepieļaut nepilngadīgo saskari ar kaitīgu tiešsaistes saturu;

⁽¹⁾ OV L 270, 7.10.1998., 48. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 27.12.2006., 72. lpp.

⁽³⁾ 14268/11 + ADD 1 – COM(2011) 556 galīgā redakcija, SEC(2011) 1043 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ COM(2011) 665.

4) ir svarīgi, lai dalībvalstīs, Komisijā, audiovizuālajā nozarē un tiešsaistes pakalpojumu sniedzēju vidū valdītu izpratne gan par to, kādas jaunas problēmas nepilngadīgo aizsardzības un viņu tiesību nostiprināšanas jomā rodas saistībā ar audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu attīstību, gan par to, kādi instrumenti ir pieejami, lai šīs problēmas risinātu;

5) lai arī dalībvalstīs tiek aktīvi īstenoti dažādi pasākumi, kuru mērķis ir nepilngadīgajiem nodrošināt labāku aizsardzību un nostiprināt viņu tiesības, vēl joprojām pastāv bažas, ka sasniegtais aizsardzības un mediju lietotprasmes līmenis kopumā nav pietiekams un ka netiek nodrošināts dažu pasākumu turpinājums;

ATZĪST, KA:

1) lai arī ir jārespektē plašsaziņas līdzekļu neatkarība, plašsaziņas līdzekļu nozarei ir izšķiroša nozīme, lai palielinātu informētību un digitālajā pasaulē aizsargātu nepilngadīgos un nostiprinātu viņu tiesības;

2) dalībvalstīs izmanto dažādas pieejas, lai aizsargātu nepilngadīgos un veicinātu labas prakses un standartu izstrādi plašsaziņas līdzekļu nozarē, kurā pašregulēšana un kopregulēšana ir divi no iespējamiem risinājumiem;

3) lai arī tehniskās sistēmas (piemēram, filtrēšanas, vecuma pārbaudes sistēmu, vecāku rīcībā esošu kontroles rīku izmantošana) pašas par sevi nav risinājums, tomēr to efektīvāka izmantošana var būt piemērots līdzeklis, lai nodrošinātu to, ka nepilngadīgie var piekļūt tikai tādām saturam, kas atbilst viņu vecumam;

4) informētības uzlabošana un mediju lietotprasme ir sevi pierādījušas kā svarīgi rīki, lai uzlabotu bērnu spēju pārvarēt iespējamus apdraudējumus, ar ko viņi saskaras digitālajā pasaulē;

5) programma “Drošāks internets” un tās finansētie projekti, piemēram, “ES bērni tiešsaistē” ⁽⁵⁾ vai *INSAFE* ⁽⁶⁾, ir apliecinājuši savu lietderību informētības palielināšanā un pētniecībā;

6) nepilngadīgo vidū aizvien populārākas kļūst sociālās tīklošanas vietnes, kas paver plašas iespējas privātā un izglītības jomā, tomēr tās vienlaikus rada potenciālu risku;

⁽⁵⁾ www.eukidsonline.net

⁽⁶⁾ Eiropas informācijas centru tīkls (www.saferinternet.org).

- 7) it īpaši pakalpojumu sniedzējiem un satura nodrošinātājiem uzņemoties brīvprātīgas saistības, ir īstenoti pasākumi, lai aizliegtu nelikumīgu saturu un vērstos pret kaitīgu saturu, un ir saņemts apliecinājums, ka tas ir viens no veidiem, kā sekmīgi uzlabot nepilngadīgo drošību digitālajā pasaulē;
- 8) kontaktpunkti, kurus informē par nelikumīgu saturu (uzticības tālruni ⁽¹⁾) var palīdzēt atklāt un apkarot nelikumīgu saturu un nodrošināt lietotājiem iespēju ziņot par šādu internetā pieejamu saturu;
- 9) Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvā ir ietverti noteikumi par nepilngadīgo aizsardzību, kuri attiecas gan uz lineāriem, gan nelineāriem audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem;

AICINA DALĪBVALSTIS, PIENĀCĪGI IEVĒROJOT VĀRDA BRĪVĪBU:

- 1) turpināt darbu pie nepilngadīgo aizsardzības, šim nolūkam veicinot plašu informētības uzlabošanas kampaņu izmantošanu, lai vērstos pie bērniem, vecākiem, skolotājiem un citām personām, kas nodarbojas ar bērniem, un gan skolās, gan pirmsskolas izglītības iestādēs un aprūpes iestādēs sekmējot konsekventi mācībās par drošību tiešsaistē un mediju lietošanu;
- 2) mudināt tiešsaistē pieejamā satura nodrošinātājus, interneta pakalpojumu sniedzējus, sociālās tīklošanas vietnes un tiešsaistes diskusiju forumus savu pakalpojumu izstrādē pilnībā ņemt vērā nepilngadīgo aizsardzību, kā arī izstrādāt un ievērot attiecīgo rīcības kodeksu;
- 3) sekmēt to, lai tiktu izstrādāts un marķēts kvalitatīvs un nepilngadīgajiem piemērots saturs, kā arī tiktu nodrošināta piekļuve tam;
- 4) mudināt izmantot nepilngadīgo aizsardzībai piemērotus tehnoloģiskus instrumentus (piemēram, īpašas meklētājprogrammas, vecāku rīcībā esošus kontroles rīkus) un nodrošināt, lai tie būtu plaši pieejami un ērti lietojami;
- 5) pārraudzīt pasākumus, kas jau ir ieviesti nelikumīga vai kaitīga satura apkarošanai, lai nodrošinātu to efektivitāti;
- 6) attiecībā uz tiešsaistē un bezsaistes režīmā pieejamām videospēlēm mudināt plašāk un biežāk izmantot pašregulējošas novērtējuma sistēmas (piemēram, *PEGI* un *PEGI online*), kā arī mazumtirdzniecībā rūpīgāk piemērot vecuma atbilstības novērtējuma sistēmas, lai novērstu tiešsaistes un bezsaistes režīma videospēļu pārdošanu personām, kas nav sasniegušas noteikto vecumu;
- 7) uzlabot sadarbību jautājumā par nelikumīgu un kaitīgu interneta saturu, kura izcelsme ir citas dalībvalstis vai valstis, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, piemēram, slēdzot nolīgumus ar trešām valstīm attiecībā uz nelikumīgu saturu un apmainoties ar informāciju par labāko praksi attiecībā uz kaitīgu saturu;

- 8) līdz 2013. gadam turpināt ieviest uzticības tālrunus ziņošanai par nelikumīgu tiešsaistē pieejamu saturu ⁽²⁾, uzlabot to efektivitāti, piemēram, atbalstot labākās prakses apmaiņu jautājumā par sadarbību ar tiesībsargsardzības iestādēm, padarīt tos zināmākus un pieejamākus interneta lietotājiem, kā arī rūpīgi tos pārraudzīt;

MUDINA IEINTERESĒTĀS PERSONAS:

- 1) ciešāk iesaistīt lietotājus un vajadzības gadījumā valsts iestādes, lai sagatavotu vai pārskatītu audiovizuālās nozares un interneta pakalpojumu sniedzēju pašregulējošus pasākumus (rīcības kodeksus), kā arī lai pārraudzītu šādus pasākumus;
- 2) ievērot tādas pamatnostādnes kā "Drošāki sociālās tīklošanas principi Eiropas Savienībai", konsekvēti tās īstenojot un pārraudzīt to īstenošanu, kā arī nodrošināt, lai nepilngadīgo drošības aizsardzības nolūkā bērni, kuri pievienojas sociālās tīklošanas vietnēm, plašāk izmantotu iestatījumus "automātiska privātās sfēras aizsardzība";
- 3) turpināt tādu pašregulējošu sistēmu izstrādi un īstenošanu, kuru pakalpojumu veidošanā un lietotājiem pieejamajos instrumentos būtu pilnībā ievēroti nepilngadīgo aizsardzības princips, kā arī izstrādāt, ievērot un īstenot rīcības kodeksus saistībā ar nepilngadīgo aizsardzību;
- 4) izstrādāt Eiropas rīcības kodeksu par videospēļu pārdošanu nepilngadīgajiem, pilnībā ievērojot dalībvalstu regulējumu šajā jomā;

AICINA KOMISIJU:

- 1) izmantot esošo finansējumu un darbības šajā jomā, kas galvenokārt tiek īstenotas ar programmu "Drošāks internets", lai Eiropas līmenī radītu atbilstošu infrastruktūru un pakalpojumus kopīgai resursu un rīku lietošanai ar mērķi aizsargāt nepilngadīgos un iemācīt bērnus, vecākus, skolotājus un citus aprūpētājus lietot internetu un jaunās tehnoloģijas droši un atbildīgi;
- 2) apsvērt iespēju sākt sarunas ar ieinteresētajām personām un sadarbību ar dalībvalstīm, lai vienotos par to, kādi turpmāki pasākumi būtu veicami saistībā ar Komisijas ziņojumu par 1998. un 2006. gada ieteikumu piemērošanu šajā jomā;
- 3) izmantot informāciju, kas ietverta Komisijas ziņojumā par to, kā tiek piemēroti 1998. un 2006. gada ieteikumi saistībā ar nepilngadīgu personu aizsardzību, vienlaikus ņemot vērā jaunās iniciatīvas saistībā ar nepilngadīgu personu aizsardzību, jo īpaši tiešsaistes plašsaziņas līdzekļu jomā;

⁽¹⁾ Piemēram, *INHOPE (International Association of Internet Hotlines)* – Starptautiskā Interneta tiešo līniju asociācija.

⁽²⁾ "Digitālā programma Eiropai", pasākums Nr. 40.

AICINA DALĪBVALSTIS UN KOMISIJU, ATTIECĪGI IEVĒROJOT SAVU KOMPETENCES JOMU:

- 1) palīdzēt tiesībsardzības iestādēm uzlabot procedūras, ko izmanto, lai identificētu, brīdinātu un slēgtu interneta vietnes, kurās ir ievietota vai ar kurām tiek izplatīta bērnu pornogrāfija, un to darīt, vajadzības gadījumā nodrošinot pietiekamus finansiālus resursus un cilvēkresursus, kā arī apmācot darbiniekus ⁽¹⁾;
- 2) sagatavojot apskatus un veicot izpēti, tiekties labāk izprast tiešsaistes un digitālo plašsaziņas līdzekļu, tostarp videospēļu, labvēlīgo un nelabvēlīgo ietekmi uz bērniem;
- 3) veicināt labāku informētību un mācības par tiešsaistes drošību gan skolās, gan pirmsskolas izglītības un aprūpes iestādēs;
- 4) gan skolās, gan ārpus tām veicināt mediju lietotprasmi un mūžizglītības pamatprasmi – “digitālo prasmi” ⁽²⁾;
- 5) saistībā ar publiskā un privātā sektora partnerību, kā arī sekmējot mediju lietotprasmes pasākumus, atsākt darbu pie pamatnostādņem, ar kurām regulētu bērniem tiešsaistē pieejamā satura kvalitāti, un veicināt šo pamatnostādņu īstenošanu;
- 6) mudināt tiekties uz to, lai vecuma un satura atbilstības novērtējuma sistēmās, kas tiek izmantotas dalībvalstīs, visā Eiropā tiktu ievērota lielāka saskaņotība, vienlaikus pieļaujot kultūrā balstītu atšķirību pastāvēšanu dalībvalstīs.

⁽¹⁾ Sk. priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (PE-CONS 51/11).

⁽²⁾ Sk. Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu 2006/962/EK (2006. gada 18. decembris) par pamatprasmēm mūžizglītībā.

PIELIKUMS

Politiskais konteksts

Pieņemot šos secinājumus, Padome it īpaši atgādina par šādiem dokumentiem:

- Komisijas paziņojums (2010. gada 19. maijs) "Digitālā Programma Eiropai" ⁽¹⁾, kurā uzsvērts, ka "drošības pastiprināšana digitālajā sabiedrībā ir kopīga – gan indivīdiem, gan privātā un publiskā sektora struktūrām, tiklab mājās, kā visā pasaulē", kā arī Padomes secinājumi (2010. gada 31. maijs) par Digitālo programmu Eiropai ⁽²⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts), par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ⁽³⁾,
- Komisijas paziņojums (2008. gada 22. aprīlis) par patērētāju, it īpaši nepilngadīgu personu, aizsardzību saistībā ar videospēļu izmantošanu ⁽⁴⁾,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1351/2008/EK (2008. gada 16. decembris), ar ko izveido daudzgadu Kopienas programmu to bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas ⁽⁵⁾,
- Padomes secinājumi (2009. gada 27. novembris) par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālā vidē ⁽⁶⁾, kuros Padome atbildēja uz Komisijas ieteikumu (2009. gada 20. augusts) par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālajā vidē, lai veicinātu audiovizuālās un saturs industrijas konkurētspēju un iekļaujošu zināšanu sabiedrību ⁽⁷⁾,
- Padomes secinājumi (2008. gada 22. maijs) par Eiropas pieeju, kā sekmēt mediju lietotprasmi digitālajā vidē ⁽⁸⁾,
- Komisijas paziņojums (2007. gada 20. decembris) "Eiropas pieeja, kā sekmēt plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālajā vidē" ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ 9981/1/10 – COM(2010) 245 galīgā redakcija/2.

⁽²⁾ Dok. 10130/10.

⁽³⁾ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ 8805/08 – COM(2008) 207 galīgā redakcija.

⁽⁵⁾ OV L 348, 24.12.2008., 118. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 301, 11.12.2009., 12. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 227, 29.8.2009., 9. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 140, 6.6.2008., 8. lpp.

⁽⁹⁾ COM(2007) 833 galīgā redakcija.

Padomes secinājumi par kultūras un radošajām prasmēm, kā arī to lomu Eiropas intelektuālā kapitāla veidošanā

(2011/C 372/05)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

UZSKATA, KA:

kultūras un radošās prasmes ietver kultūras izpratnes un izpausmes pamatprasmes⁽⁹⁾ un starpkultūru kompetences⁽¹⁰⁾;

ATGĀDINOT:

— Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumu (2006. gada 18. decembris) par pamatprasmēm mūžizglītībā⁽¹⁾,

UZSVER, KA:

— kultūras un radošās prasmes aptver spēju apgūt un pielietot kultūru un veikt tajā izmaiņas un tādēļ tām ir izšķiroša loma, lai Eiropā plauktu dažādas kultūras un lai tiktu saglabāta un aizsargāta to bagātība,

— Padomes secinājumus (2008. gada 22. maijs) par starpkultūru kompetencēm⁽²⁾,

— kultūras izpratnes un izpausmes pamatprasmei ir nozīmīga mūžizglītības dimensija un kā būtiska transversāla prasme tā ir neatsverama, lai apgūtu citas svarīgas mūžizglītības pamatprasmes,

— Padomes secinājumus (2009. gada 27. novembris) par atbalstu jaunrades paaudzei – attīstot bērnu un jauniešu jaunrades un novatorisma spējas, dodot iespējas izpausties kultūrā un padarot kultūru pieejamāku⁽³⁾,

— kultūras un radošās prasmes dalībvalstīs tiek atbalstītas ar dažādām programmām un iniciatīvām un minētās programmas veicina daudzveidīgu politikas jomu mērķu sasniegšanu,

— Padomes Lēmumu (2010. gada 21. oktobris) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņiem⁽⁴⁾, jo īpaši 8. pamatnostādni,

— tomēr, lai uzlabotu starpnozaru sadarbību, ir jāizveido labvēlīgāki pamatnosacījumi aizvien efektīvāku radošo partnerību attīstībai⁽¹¹⁾;

— Padomes secinājumus par stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīvu “Inovācijas savienība – strauji mainīgajā pasaulē ar inovāciju paātrināt Eiropas pārveidi” (2010. gads)⁽⁵⁾,

ATZĪST, KA uz kultūras un radošajām prasmēm balstās radošums un inovācija, kas savukārt sekmē gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Tā tas ir tādēļ, ka minētās prasmes var veicināt:

— Padomes Ieteikumu (2011. gada 28. jūnijs) par politiku, lai mazinātu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu⁽⁶⁾,

— intelektuālā kapitāla izveidi⁽¹²⁾, ko aizvien vairāk atzīst par jaunu izaugsmes un konkurētspējas avotu Eiropā,

— Padomes secinājumus par kultūras ieguldījumu stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanā (2011. gads)⁽⁷⁾,

— sīkāku politisko kontekstu, kas izklāstīts šo secinājumu I pielikumā, kā arī paraugpraksi un faktus, ar kuriem iepazīstināja konferencē “Prasmes kultūras jomā” (Varšava, 2011. gada 18.–20. jūlijs)⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

⁽²⁾ OV C 141, 7.6.2008., 14. lpp.

⁽³⁾ OV C 301, 11.12.2009., 9. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

⁽⁵⁾ 17165/10.

⁽⁶⁾ OV C 191, 1.7.2011., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 175, 15.6.2011., 1. lpp.

⁽⁸⁾ <http://competencesinculture.pl/en/>

⁽⁹⁾ “Izpratne par to, cik svarīgi ir radoši paust idejas, pieredzi un emocijas dažādās izpausmes formās, tostarp mūzikā, izpildītājmākslā, literatūrā un vizuālajā mākslā.” Ieteikumā 2006/962/EK par pamatprasmēm mūžizglītībā tiek precizētas svarīgākās zināšanas, prasmes un attieksmes saistībā ar šo prasmi.

⁽¹⁰⁾ “Attiecībā uz starpkultūru kompetencēm īpaši svarīgas ir tādas zināšanas, prasmes un attieksmes, kas ir saistītas ar šādām pamatprasmēm: saziņa svešvalodās, sociālās un pilsoniskās prasmes un kultūras izpratne un izpausme.” (Padomes 2008. gada 22. maija secinājumi par starpkultūru kompetencēm.)

⁽¹¹⁾ “Radošas partnerības starp kultūru un tādām nozarēm kā izglītība un apmācība, uzņēmējdarbība, pētniecība vai valsts sektors ļauj radošās prasmes izplatīt no kultūras nozares uz citām nozarēm.” (Avots: Padomes secinājumi par kultūras darba plānu 2011.–2014. gadam.)

⁽¹²⁾ Intelektuālais kapitāls ir cilvēku, uzņēmumu, kopienu, reģionu un iestāžu nemateriālu labumu kopums, ar ko, prasmīgi izmantojot, var radīt tūlītēju un turpmāku valsts labklājību. Intelektuālais kapitāls ietver sociālo, cilvēku, attiecību un strukturālo kapitālu.

- visas inovācijas formas, galvenokārt ar tehnoloģijām nesaistītas un sociālās inovācijas ⁽¹⁾, jo tās ietekmē ražošanu un pieprasījumu, kā arī novatorisku produktu un pakalpojumu izstrādi, ražošanu un panākumus tirgū,
- kultūras un radošo industriju papildu efektu attīstīšanu un palielināšanu, jo tās ir mākslinieku un radošo personību, kā arī to auditoriju un patērētāju prasmju pamatā,
- izglītību, apmācību un sagatavošanos darbam, tostarp tādām, kurā nepieciešamas augstas kvalifikācijas un sociālās prasmes, nodarbināmību visos attiecīgajos dzīves posmos, kā arī to, lai uzņēmumi varētu efektīvi darboties un attīstīties,
- labāka vispārējā izglītības līmeņa sasniegšanu, samazinot priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un uzlabojot sociālās integrācijas iespējas, jo tām ir būtiska ietekme uz motivāciju un sociālu sakaru veidošanu un tās ļauj skolēniem atklāt un izkopt savus talantus;

AICINA DALĪBVALSTIS:

- valsts, reģionu un vietējā līmenī politikas veidotāju, kultūras un izglītības iestāžu, uzņēmumu un nevalstisko organizāciju vidū palielināt izpratni par attiecīgajām darbībām un sekmēt to atzīšanu, izplatīt paraugpraksi par to, kāda var būt kultūras un radošo prasmju – īpaši kultūras izpratnes un izpausmes pamatprasmes – attīstības loma, jo īpaši lai:
 - apgūtu citas mūžizglītības pamatprasmes,
 - samazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu,
 - uzlabotu nodarbināmību un ražīgumu mūžizglītības perspektīvā,
 - īstenotu stratēģiskās sistēmas Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) mērķus, un jo īpaši tās 4. stratēģisko mērķi ⁽²⁾,
 - sekmētu radošumu un inovācijas, īpaši ar tehnoloģijām nesaistītas inovācijas,
 - izveidotu efektīvu jaunatnes politiku,

⁽¹⁾ “Sociālā inovācija paredz izmantot labdarības iestādes, asociācijas un sociālos uzņēmējus, lai rastu jaunus veidus, kā apmierināt sociālās vajadzības, kuras pietiekami neapmierina tirgus vai publiskais sektors, lai panāktu pārmaiņas uzvedībā, kas ļaus tikt galā ar svarīgām sabiedrības problēmām.” (Avots: Komisijas paziņojums par pamatiniciatīvu “Inovācijas savienība”.)

⁽²⁾ Stratēģiskais mērķis Nr. 4: visos izglītības un apmācības līmeņos sekmēt novatorismu un jaunradi, tostarp uzņēmējdarbības garu.

- sasniegtu bērnu izglītības un aprūpes politikas mērķus,
- uzlabotu sociālo kohēziju un dažādu mērķa grupu iekļaušanu,
- attīstītu tādu attieksmi, kam ir labvēlīga ietekme uz sociālo un profesionālo dzīvi, ar ko tiek uzlabota dzīves kvalitāte, uzlabotas iespējas sociālajai iekļaušanai un kas veicina ilgtspējīgus dzīvesveidus,
- visatbilstošākajā līmenī rīkoties, lai veidotos radošas partnerības, kuru mērķis ir attīstīt kultūras un radošās prasmes,
- risināt sociālās un ekonomiskās attīstības jautājumus, labāk izpētot metodoloģiju, kas izmantota ilgtermiņa programmās, kuras izveidotas kultūras un izglītības iestādēs un nevalstiskās organizācijās, tostarp eksperimentālos izglītības pasākumos ar mērķi veicināt skolu pievilcību un palielināt skolēnu mācīšanās motivāciju;

AICINA KOMISIJU:

īstenojot savas pašreizējās un turpmākās darbības un programmas, neskarot diskusijas par nākamo daudzgadu finanšu shēmu:

- atbalstīt radošas partnerības, kuru mērķis ir attīstīt kultūras un radošās prasmes,
- ievērot specifiskās vajadzības un atbalsta nozīmi kultūras un radošajā jomā strādājošiem mazajiem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem, it īpaši tiem, kuri izveidoti nesen un kurus vada gados jauni uzņēmēji,
- palielināt atbalstu mākslinieku, skolotāju, jaunatnes darbinieku, jauniešu līderu un brīvprātīgo mobilitātei un pārrobežu apmācībai (kā arī mācību personāla apmācībai) par sadarbības izvēršanu starp kultūru un izglītību,
- regulāri sniegt informāciju par pētījumiem un studijām, kas attiecas uz Eiropas sadarbību kultūras jomā un ko veic ES pētniecības un inovācijas programmu ietvaros,
- īstenojot pamatiniciatīvu “Inovācijas savienība”, tostarp Eiropas forumu uz nākotni vērstām darbībām, ņemot vērā kultūras un radošās prasmes, kas ietekmē pašreizējās sociālās problēmas, Eiropas intelektuālā kapitāla attīstību un sociālo inovāciju,

— sadarboties ar dalībvalstīm, lai izskatītu, kā uzlabot pašreizējos izglītības rādītājus, īpašu uzmanību pievēršot radošuma, novatorisma un uzņēmējdarbības jomām ⁽¹⁾,

lai sekmētu kultūras un radošo prasmju attīstību un to pozitīvo ietekmi;

AICINA DALĪBVALSTIS UN KOMISIJU SASKAŅĀ AR TO ATTIECĪGAJĀM KOMPETENCES JOMĀM un neskarot diskusijas par nākamo daudzgadu finanšu shēmu:

— veicināt kultūras izpratnes un izpausmes potenciāla iekļaušanu un atzīšanu mūzizglītības jomā, jaunatnes politikā un programmās, tostarp strādājot pie šādu neformālas un formālas mācīšanās veidā iegūtu prasmju labākas atzīšanas,

— pievērst lielāku uzmanību starpkultūru izglītībai un radošajām partnerībām, sadarbojoties ar trešām valstīm, jo īpaši jaunatnes programmās,

— pilnībā izmantot esošos informācijas tīklus, lai sniegtu labāku informāciju par sekmīgiem pasākumiem, ar kuriem jauniešos attīsta kultūras un radošās prasmes,

— lai pilnībā izmantotu iespējas, ko sniedz pamatiniciatīva “Inovācijas savienība” un Eiropas Sociālais fonds, izmantot kultūras un radošo prasmju ieguldījumu kā pamatu ilgtspējīgai nodarbinātībai un sociālās inovācijas veidošanai,

— vajadzības gadījumā vēl vairāk nostiprināt kultūras infrastruktūru ⁽²⁾, veicot tajā ieguldījumus, tostarp no Eiropas Reģionālās attīstības fonda,

— veikt vairāk pētījumu, lai izvērtētu kultūras un radošo prasmju potenciālo un faktisko ietekmi uz politikas jautājumiem, kas minēti sadaļas “Aicina dalībvalstis” pirmajā ievilkumā,

— nodrošināt, lai kultūras, izglītības un citu jomu speciālistu grupas, tostarp atvērtās koordinācijas metodes grupas, veiktu pasākumus, kas uzsvērti šo secinājumu II pielikumā,

— piedalīties atvērtās koordinācijas metodes grupu progresa ziņojuma izstrādē saistībā ar “ES ziņojumu par jauniešiem 2012”, kurā izvērtē ES jaunatnes stratēģijas pirmo trīs gadu darba posmu, un turpmāko “Radošums un kultūra” rīcības jomas ziņojumu izstrādē,

— apmainīties ar informāciju par šo Padomes secinājumu patieso ietekmi, tostarp saistībā ar galīgo ziņojumu par Kultūras darba plāna 2011.–2014. gadam rezultātiem.

⁽¹⁾ Skatīt 4. punktu 6. lappusē Padomes 2009. gada 12. maija secinājumos par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā.

⁽²⁾ Kultūras infrastruktūra, aptverot tās fizisko un digitālo dimensiju, veido materiālo pamatu līdzdalībai kultūrā un darbībām kultūras jomā. Kā piemērus var minēt galerijas, muzejus, teātrus, kultūras centrus, bibliotēkas, daudzfunkcionālas telpas, kā arī to virtuālos ekvivalentus digitālajā vidē.

I PIELIKUMS

Papildu politiskais konteksts:

- Padomes secinājumi (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) ⁽¹⁾,
- Padomes Ieteikums (2010. gada 13. jūlijs) par vispārējām pamatnostādnēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai, jo īpaši 4. pamatnostādne ⁽²⁾,
- Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumi par kultūras darba plānu 2011.–2014. gadam ⁽³⁾,
- Padomes secinājumi (2010. gada 19. novembris) par jauniešu piekļuvi kultūrai ⁽⁴⁾,
- Padomes rezolūcija (2008. gada 21. novembris) par Eiropas daudzvalodības stratēģiju ⁽⁵⁾,
- Padomes secinājumi (2009. gada 12. maijs) par kultūru kā jaunrades un inovāciju katalizatoru ⁽⁶⁾,
- Padomes rezolūcija (2009. gada 27. novembris) par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ⁽⁷⁾,
- Darba grupas par sinerģiju izveidi starp izglītību, īpaši māksliniecisko izglītību, un kultūru sagatavotais noslēguma ziņojums ⁽⁸⁾,
- Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai – Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Inovācijas savienība” ⁽⁹⁾,
- Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Jaunu prasmju un darba vietu programma – Eiropas ieguldījums ceļā uz pilnīgu nodarbinātību” ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 191, 23.7.2010., 28. lpp.

⁽³⁾ OV C 325, 2.12.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 326, 3.12.2010., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 320, 16.12.2008., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Dok. 8749/1/09 REV 1.

⁽⁷⁾ OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/MOCedu_final_report_en.pdf

⁽⁹⁾ Dok. 14035/10.

⁽¹⁰⁾ 17066/1/10 REV 1.

II PIELIKUMS

Konkrēti pasākumi, kas jāīsteno ekspertu grupām, tostarp atvērtās koordinācijas metodes grupām:

- veidojamā atvērtās koordinācijas metodes grupa par radošu partnerību veicināšanu ⁽¹⁾ ņems vērā radošas partnerības, kuru mērķis ir veicināt kultūras izpratni un izpausmes, un to ieguldījumu ET 2020 sistēmas sekmīgā īstenošanā,
- veidojamā atvērtās koordinācijas metodes grupa par kultūras izpratnes un izpausmes pamatprasmju attīstību ⁽²⁾ ņems vērā šos secinājumus saistībā ar citu pamatprasmju iegūšanu mūžizglītībā un priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanu,
- abas minētās grupas ar sava darba rezultātiem iepazīstinās attiecīgas grupas citās nozarēs, tostarp tās, kas nodarbojas ar tādiem jautājumiem kā neformālās apmācības atzišana, apmācīšana mācīties un radošās prasmes, pilsoniskās prasmes un aktīvs pilsoniskums, mediju lietotprasme, IKT izmantošana izglītībā, uzņēmējdarbības izglītība un priekšlaicīga mācību pārtraukšana, kā arī, ciktāl tas ir iespējams, sadarbosies ar minētajām grupām, apmainoties ar sanāksmju ziņojumiem un rīkojot vadītāju sanāksmes,
- visas attiecīgās grupas ir aktīvi kanāli ES un dalībvalstu līmenī veikto paraugpraksi un attiecīgo pētījumu rezultātu izplatīšanai.

⁽¹⁾ Kultūras darba plāns 2011.–2014. gadam, C prioritāte.

⁽²⁾ Kultūras darba plāns 2011.–2014. gadam, A prioritāte.

Padomes secinājumi par sporta nozarē veikto brīvprātīgo darbību nozīmi pilsoniskās aktivitātes veicināšanā

(2011/C 372/06)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ATGĀDINOT:

— Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju vienoto deklarāciju (2003. gada 5. maijs) par sporta sociālo nozīmi jauniešu dzīvē ⁽¹⁾,

— Padomes Lēmumu 2010/37/EK (2009. gada 27. novembris) par Eiropas gadu brīvprātīgam darbam aktīvas pilsonības veicināšanai (2011. gads) ⁽²⁾, kurā uzsvērti šādi mērķi:

— tiekšanās uz brīvprātīgajam darbam labvēlīgas vides izveidi Eiropas Savienībā,

— brīvprātīgā darba organizētāju pilnvaru palielināšana un brīvprātīgā darba kvalitātes uzlabošana,

— brīvprātīgo darbību cildināšana un atzīšana,

— izpratnes veicināšana par brīvprātīgā darba vērtību un nozīmi,

— Padomes secinājumus (2010. gada 18. novembris) par sporta nozīmi kā aktīvas sociālās iekļaušanas avotu un dzinējspēku ⁽³⁾,

— Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Attīstīt Eiropas dimensiju sportā" ⁽⁴⁾, kā arī 2010. gada pētījumu par tematu "Brīvprātīgā darba veikšana Eiropas Savienībā", kuros apliecināts, ka Eiropas Savienībā pastāv ļoti liela dažādība attiecībā uz brīvprātīgajām darbībām sporta nozarē, kā arī tiek pievērsta uzmanība juridiskajiem noteikumiem un finansējuma avotiem šajā jomā un atgādināts par nepieciešamību apmācīt brīvprātīgos,

— Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES politiku un brīvprātīgo darbu: pārrobežu brīvprātīgā darba atzīšana un veicināšana Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,

— Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūciju (2011. gada 20. maijs) par Eiropas Savienības sporta darba plānu 2011.–2014. gadam ⁽⁶⁾,

— Padomes secinājumus (2011. gada 3. oktobris) par brīvprātīgā darba lomu sociālajā politikā ⁽⁷⁾,

— ekspertu konferenci "No brīvprātīgā darba līdz vadošai vietai sportā", kas 2011. gada 13. un 14. septembrī notika Varšavā (Polija) un kurā īpaša uzmanība tika veltīta šādiem jautājumiem:

— liela mēroga sporta pasākumu devums, mantojums un pieredze, un kā tas varētu pēc tam tikt izmantots ikdienas brīvprātīgajās darbībās sporta jomā,

— pieņemot darbā brīvprātīgos nākamajiem sporta pasākumiem, iespējas izmantot jau pastāvošās brīvprātīgo grupas,

— nepieciešamība atbalstīt sporta nozarē veikto brīvprātīgo darbību apstiprināšanu un atzīšanu,

— nepieciešamība iedrošināt savstarpēju apmācību un labākās prakses apmaiņu;

ATZĪST, KA:

1) pilnībā ņemot vērā katras dalībvalsts situācijas īpatnības un visa veida brīvprātīgo darbu, termins "brīvprātīgais darbs" attiecas uz visiem brīvprātīgā darba veidiem – gan formāliem, gan neformāliem, gan ikdienējiem, ko veic pēc personas brīvas gribas, izvēles un motivācijas, bez intereses gūt finansiālu labumu. Tas dod labumu brīvprātīgajam individuālam, kopienām un sabiedrībai kopumā. Tas ir arī instruments, ar kuru indivīdi un biedrības var risināt humānas, sociālas, starppaaudžu vai ar vidi saistītas vajadzības un problēmas, un tas bieži tiek veikts, lai atbalstītu bezpeļņas organizācijas vai kopienas ierosmes ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ OV C 134/5, 7.6.2003., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 17, 22.1.2010., 43. lpp.

⁽³⁾ OV C 326, 3.12.2010., 5. lpp.

⁽⁴⁾ COM(2011) 12 galīgā redakcija.

⁽⁵⁾ COM(2011) 568 galīgā redakcija.

⁽⁶⁾ OV C 162, 1.6.2011., 1. lpp.

⁽⁷⁾ Dok. 14061/1/11 REV 1.

⁽⁸⁾ Skatīt 2. zemsvītras piezīmi.

- 2) brīvprātīgais darbs ir stingri jānošķir no algota darba, un brīvprātīgajam darbam nekādā gadījumā nevajadzētu to aizstāt⁽¹⁾. Ar brīvprātīgo darbu nedrīkstētu turpināt dzimumu nelīdztiesību, kas pastāv apmaksātā un neapmaksātā darbā, ne arī veicināt jebkādu darbinieka darba laika samazināšanu vai aiziešanu no darba tirgus;
- 3) brīvprātīgais darbs nevar aizstāt valsts vispārējo atbildību garantēt un nodrošināt ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības;
- 4) lai nodrošinātu tiesiskumu un pilnīgu personas neaizskaramību, brīvprātīgajam darbam jābūt atbilstošam spēkā esošajiem tiesību aktiem un tas jāveic, pilnībā ievērojot vispārējās pamattiesības un brīvības;

UZSKATOT, KA:

- 1) sports ir lielākā pilsoniskās sabiedrības kustība ES. Bezpeļņas darbībām un struktūrām, kas balstītas uz brīvprātīgo darbu, ir izšķiroša nozīme sporta iespēju piedāvājuma nodrošināšanā lielākajā daļā dalībvalstu;
- 2) brīvprātīgais darbs sporta nozarē ir viens no vispievilcīgākajiem un vispopulārākajiem sociālās aktivitātes veidiem Eiropā, un tas ir daļa no sporta sociālā mantojuma. Sporta pasākumu rīkošanai, ieskaitot tos pasākumus, ko rīko profesionālās un komerciālās sporta nozares struktūras, kā arī ikdienas sporta aktivitāšu veikšanai daudzās dalībvalstīs izmanto brīvprātīgos un brīvprātīgās darbības;
- 3) ar sporta nozarē veiktām brīvprātīgām darbībām, sazinoties vispasaules sporta valodā, var sniegt ieguldījumu aktīva pilsoniskuma veicināšanā un iedzīvotāju no atšķirīgām vidēm integrēšanā, panākt labāku izpratni un respektu, kā arī sniegt ieguldījumu Eiropas Savienības pamatvērtību un principu, proti, solidaritātes, ilgtspējīga attīstības, cilvēka cieņas, vienlīdzības un subsidiaritātes principu, iesakņošanā, tādējādi sekmējot Eiropas identitāti;
- 4) iesaistoties brīvprātīgajā darbā sporta nozarē, iedzīvotāji gūst jaunas prasmes un, cita starpā, tiek pozitīvi sekmēta viņu nodarbinātība, kā arī stiprināta piederības sajūta sabiedrībai, un brīvprātīgais darbs var būt sociālo pārmaiņu katalizators;
- 5) brīvprātīgais darbs sporta nozarē var sniegt ieguldījumu sociālā kapitāla izaugsmē un spēcīnāšanā, attīstot sociālo tīklu, kas balstīts uz uzticību un sadarbību;
- 6) sporta nozarē veiktās brīvprātīgās darbības veicina pozitīvu sociālo attieksmi, kas balstās uz sportā izkoptām vērtībām, piemēram:
- godīgu sacensību,
 - komandas darbu,
 - noturību,
 - atbildību,
 - vadību,
 - iecietību,
 - cieņu pret citiem un
 - spēju pārvarēt grūtības;
- 7) sporta nozarei un tajā veiktajam brīvprātīgajam darbam valsts tautsaimniecībā ir ievērojama cieņa un nozīmīga tautsaimnieciskā vērtība – tai ir potenciāls stimulēt izaugsmes un nodarbinātības rādītājus visā Eiropas Savienībā;
- 8) sporta nozarē veikta brīvprātīga darba attīstības popularizēšana ir vēsta uz to, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti Eiropas Brīvprātīgā darba gadā (2011), lai turpinātu pildīt mērķus, kas bija noteikti Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010), un lai dotu ieguldījumu Eiropas Aktīvu vecumdienu gadā (2012) noteiktajos mērķos;
- 9) brīvprātīgais darbs sporta nozarē var dot impulsu fizisko aktivitāšu attīstībai un veicināšanai visos līmeņos, līdztekus veicinot iedzīvotāju labklājību un dzīvesveida izraisītu slimību samazināšanos;
- 10) sporta nozarē veiktais brīvprātīgais darbs ir būtisks faktors, kas palīdz panākt iedzīvotāju mobilitāti, veidojot kompetences un padziļinot pieredzi ar sportu saistītās darbībās citās dalībvalstīs, kā arī attīstot Eiropas identitāti un popularizējot ES vērtības ārpus tās robežām;
- 11) brīvprātīgais darbs, ko veic sporta nozarē, var sniegt ieguldījumu stratēģijas “Eiropa 2020” vispārējo mērķu sasniegšanā, palielinot mobilitāti un veicot darbības, kas palīdz uzlabot nodarbinātību, sabiedrības veselību, veicina sociālo iekļaušanu, popularizē izglītību un aktīvas vecumdienas;

⁽¹⁾ Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija (2007. gada 16. maijs) par kopīgu mērķu īstenošanu saistībā ar jauniešu brīvprātīgām darbībām (OV C 241, 20.9.2008., 1. lpp.).

ŠAJĀ SAKARĀ AICINA ES DALĪBVALSTIS UN IEINTERESĒTĀS PERSONAS TO KOMPETENCES IETVAROS UN ŅEMOT VĒRĀ SPORTA ORGANIZĀCIJU NEATKARĪBU:

- 1) radīt labvēlīgus apstākļus, lai attīstītu brīvprātīgas darbības sportā, it īpaši pamatojoties uz:
 - labas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un sporta organizācijām,
 - sporta organizāciju autonomijas ievērošanu, vienlaikus nodrošinot šīm organizācijām pienācīgu atbalstu dalībvalstu līmenī,
 - vajadzību nodrošināt, ka sporta nozares brīvprātīgajiem tiek piedāvāta vajadzīgā apmācība un tiek dota iespēja droši izmantot brīvprātīgā darba sniegtos ieguvumus;
- 2) sniegt ieguldījumu, lai veicinātu sporta nozares brīvprātīgajā darbā iesaistīto personu un brīvprātīgi veiktu darbību pozitīva tēla veidošanu;
- 3) ņemt vērā, ka sporta nozarē veiktas brīvprātīgas darbības ir svarīgs instruments kompetenču un prasmju uzlabošanā. Šajā nolūkā ir nepieciešams:
 - veikt attiecīgus pasākumus, lai apzinātu kompetences un prasmes, kas gūtas neformālos un neoficiālos mācību procesos saistībā ar brīvprātīgām darbībām sportā, un izpētīt iespējas to plašākai atzīšanai un apstiprināšanai valstu kvalifikācijas sistēmās, atsaucoties uz Eiropas kvalifikāciju sistēmu (EQF),
 - lūgt apspriešanos ar sporta kustību un brīvprātīgām organizācijām saistībā ar darbību gatavošanu;
- 4) veicināt sadarbību starp valsts iestādēm un sporta organizācijām vietējā, valsts un Eiropas līmenī, lai izveidotu tīklus tādu kopīgu problēmu risināšanai, ar kurām saskaras brīvprātīgo darbību veicēji;
- 5) veicināt brīvprātīgas darbības sportā kā neformālas un neoficiālas mācības, lai iegūtu jaunas prasmes un kompetences, kā arī paralēli oficiālajai izglītībai veidotu daļu no sportistu divējādās karjeras;
- 6) veicināt brīvprātīgas darbības sportā, piemēram, uzsākot reklāmas kampaņas, lai palielinātu informētību un veicinātu pozitīvu attieksmi pret brīvprātīgajiem;
- 7) veicināt sporta pasākumu organizēšanā iesaistītā brīvprātīgā potenciāla izmantošanu ilgtermiņa darbībās visos sporta līmeņos;

- 8) izvērtēt, kāda būtu iespējamā pievienotā vērtība, ja izveidotu atlīdzības sistēmu, ar kuru novērtē inovatīvākos brīvprātīgos projektus sporta jomā;

MUDINA ES DALĪBVALSTIS UN EIROPAS KOMISIJU TO KOMPETENCES IETVAROS UN IEVĒROJOT SUBSIDIARITĀTES PRINCIPU, KĀ ARĪ ŅEMOT VĒRĀ TO INSTITUCIONĀLO STRUKTŪRU:

- 1) darīt visu iespējamo, lai likvidētu šķēršļus sporta nozares brīvprātīgo darbību attīstībā, tostarp birokrātisko slogu;
- 2) pētīt uz brīvprātīgām darbībām balstīta sporta attīstību Eiropas Savienībā, tostarp veikt pētījumu par sporta ietekmi uz tautsaimniecību un sociālo jomu;
- 3) apmainīties ar zināšanām, pieredzi un labāko praksi, kas gūta brīvprātīgajās darbībās sporta nozarē;
- 4) veicināt sporta nozarē veikta brīvprātīga darba attīstību valsts un Eiropas politikā un stratēģijās, kuras attiecas uz sportu un sociālajām lietām, izglītību un nodarbinātību;
- 5) izvērtēt iespējas, kā brīvprātīgas darbības sportā varētu veicināt ES fondu subsidētos projektus, un attīstīt mehānismus, kas ļautu atbilstoši novērtēt brīvprātīgo darbu sportā;
- 6) attiecīgos gadījumos sporta nozarē veiktu brīvprātīgu darbību aspektus iekļaut saistībā ar ES sporta darba plānu izveidotu dažādu ekspertu grupu darbā;
- 7) pastiprināt sporta nozarē veikta brīvprātīgā darba attīstību, uzsākot starpnozaru sadarbību starp valsts un privātā sektora vienībām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām sporta, veselības, kultūras, izglītības, jaunatnes un sociālās politikas jomā vietējā, valsts un Eiropas līmenī;

AICINA EIROPAS KOMISIJU:

- 1) īpašu uzmanību veltīt bezpeļņas sporta organizāciju brīvprātīgām darbībām un iespējām piekļūt nākamās paaudzes ES programmām, neskarot sarunas par daudzgadu finanšu shēmu;
- 2) apzināt panākumu faktorus, labāko praksi un jomas, kurās nepieciešama ciešāka sadarbība ES līmenī, tostarp šķēršļus, kas kavē sporta nozarē veiktu brīvprātīgu darbību attīstību;
- 3) izstrādājot priekšlikumus jauniem tiesību aktiem, novērtēt to iespējamo ietekmi uz brīvprātīgām darbībām sportā.

Padomes secinājumi par valodu prasmēm mobilitātes veicināšanai

(2011/C 372/07)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ŅEMOT VĒRĀ

1. Barselonas Eiropadomes 2002. gada 15. un 16. marta sanāksmes secinājumus, kuros ir pausts aicinājums veikt papildu pasākumus, lai uzlabotu pamatprasmes, konkrēti – jau no agras bērnības mācot vismaz divas svešvalodas ⁽¹⁾.
2. Padomes 2006. gada 19. maija secinājumus par Eiropas Valodu prasmes rādītāju ⁽²⁾, kuros atkārtoti apliecināts, ka svešvalodu prasmes gan palīdz veicināt tautu savstarpējo saprašanu, gan ir darbaspēka mobilitātes priekšnoteikums, kā arī uzlabo Eiropas Savienības ekonomikas konkurētspēju.
3. Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumu (2006. gada 18. decembris) par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽³⁾, kurā sazināšanās svešvalodās ir pieskaitīta pie pamatprasmēm, kas nepieciešamas personīgam papildījuma, aktīvai pilsonībai, sociālai kohēzijai un nodarbināmībai zināšanu sabiedrībā.
4. Padomes secinājumus (2007. gada 25. maijs) par saskaņotu rādītāju un kritēriju sistēmu progresa uzraudzībai ceļā uz Lisabonas mērķiem izglītībā un apmācībā ⁽⁴⁾, kuros Komisija tika aicināta sīkāk izskatīt valodas prasmju rādītāju izstrādi.
5. Padomes ieteikumu (2008. gada 20. novembris) par brīvprātīgo jauniešu mobilitāti Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾, kurā dalībvalstīm ieteikts vairo jauniešu izpratni par to, cik nozīmīga ir kompetence dažādu kultūru jomā un valodu apguve, lai samazinātu šķēršļus jauniešu mobilitātei.
6. Padomes Rezolūciju (2008. gada 21. novembris) par Eiropas daudzvalodības stratēģiju ⁽⁶⁾, kurā dalībvalstis tika aicinātas veicināt daudzvalodību, lai stiprinātu sociālo kohēziju, starpkultūru dialogu un Eiropas attīstību, Eiropas ekonomikas konkurētspēju un cilvēku mobilitāti un nodarbināmību, kā arī lai stiprinātu ES valodas pasaulē.
7. Padomes secinājumus (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) ⁽⁷⁾, kuros kā prioritāte 2009.–2011. gadam ir noteikta vajadzība sniegt pilsoņiem iespēju papildus dzimtajai valodai sazināties vēl divās valodās, vajadzība veicināt valodu mācīšanu, kur nepieciešams, profesionālajā izglītībā un apmācībā (PIA) un mācībās pieaugušajiem, kā arī vajadzība nodrošināt migrantiem iespējas apgūt uzņēmējvalsts valodu.
8. Padomes un Komisijas 2010. gada kopīgo progresa ziņojumu par darba programmas “Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu ⁽⁸⁾, kurā norādīts, ka ir jāuzlabo pamatprasmes profesionālajā izglītībā un apmācībā un mācībās pieaugušajiem un, it īpaši, ka lielāka uzmanība šajās jomās būtu jāvelta saziņai svešvalodās.
9. Stratēģiju “Eiropa 2020”, ko Eiropadome pieņēma 2010. gada 17. jūnijā ⁽⁹⁾, un divas tās pamatiniciatīvas: “Jaunu prasmju un darbavietu programma” ⁽¹⁰⁾, kurā ir atzīts valodu prasmju potenciālais devums darbaspēka tirgus dinamisma uzlabošanā, un *Jaunatne kustībā* ⁽¹¹⁾, kurā ir uzsvērts, ka, lai padarītu mobilitāti gan iespējamu, gan noderīgu, neizbēgami būs vajadzīgas labākas valodu prasmes.
10. Padomes ieteikumu (2011. gada 28. jūnijs) par jauniešu mācību mobilitātes veicināšanu ⁽¹²⁾, kurā ir atzīts valodu un starpkultūru prasmju apguves nozīmīgums izglītības sākumposmos, šim nolūkam gan vispārējā izglītībā, gan profesionālajā izglītībā veicinot kvalitatīvu valodu un kultūras prasmju apguvi saistībā ar gatavošanos mobilitātei;

ATGĀDINOT, KA

Barselonas Eiropadomes sanāksme 2002. gadā atzina, ka valodu prasmes ir būtisks konkurētspējīgs, uz zināšanām balstīts ekonomikas elements; svešvalodu prasme visiem ES pilsoņiem ir mūža prasme, kas sniedz tiem iespēju gūt gan ekonomiskās, gan sociālās dzīves priekšrocības, ko nodrošina brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā;

visplašāko mobilitātes iespēju sniegšana visiem, tostarp neaizsargātajām grupām, un atlikušo mobilitātes šķēršļu samazināšana ir viens no ES izglītības un mācību politikas stratēģiskajiem mērķiem;

⁽¹⁾ SN 100/02, 44. punkta otrais ievilkums, 19. lpp.

⁽²⁾ OV C 172, 25.7.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 311, 21.12.2007., 13. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 319, 13.12.2008., 8. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 320, 16.12.2008., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 117, 6.5.2010., 1. lpp.

⁽⁹⁾ EUCO 13/10.

⁽¹⁰⁾ Dok. 17066/1/10 REV 1.

⁽¹¹⁾ Dok. 13729/1/10 REV 1.

⁽¹²⁾ OV C 199, 7.7.2011., 1. lpp.

lai gan brīva darbaspēka pārvietošanās ES vienotajā tirgū var palīdzēt samazināt neatbilstību starp darbaspēka prasmēm un darba tirgus vajadzībām, nopietns šķērslis mācību un profesionālajai mobilitātei joprojām ir nepietiekamas svešvalodu zināšanas;

ATKĀRTOTI APSTIPRINOT, KA

lai gan atbildība par izglītības un mācību sistēmu organizāciju un saturu ir atsevišķu dalībvalstu ziņā, Eiropas sadarbība ir ļoti lietderīga, lai apzinātu, kādas valodu prasmes ir jāizkopj un kādas ir visefektīvākās metodes un vislabvēlīgākie nosacījumi to apguvei;

UN ŅEMOT VĒRĀ

prezidentvalsts konferenci “Valodu prasmes profesionālajiem un sociālajiem panākumiem Eiropā”, kas 2011. gada septembrī notika Varšavā, kā arī par obligāto izglītību atbildīgo ES ministru konferenci Gdaņskā 2011. gada oktobrī;

ATZĪMĒ

— darbu, ko ar Komisijas atbalstu veic dalībvalstis saistībā ar atvērtās koordinācijas metodi, lai stiprinātu ieguldījumu, kādu var dot izglītība valodu jomā, lai veicinātu jaunu cilvēku nodarbināmību darba tirgū, kur svešvalodu zināšanas var sniegt īpašas priekšrocības,

— darbības, ko veic Uzņēmējdarbības platforma daudzvalodības atbalstam, kuru Komisija ir izveidojusi ar mērķi veicināt valodu prasmju izmantošanu kā līdzekli, lai uzlabotu ES uzņēmējdarbības, it īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, konkurētspēju,

— rezultātus, ko guvusi Pilsoniskās sabiedrības platforma daudzvalodības atbalstam, tiecoties visiem nodrošināt valodu apguves iespējas visa mūža garumā, lai veicinātu to pilsoņu sociālo iekļaušanu, kuriem ir bijuši nelabvēlīgāki dzīves apstākļi, kā arī lai veicinātu valodu daudzveidību un starpkultūru dialogu;

ATZINĪGI VĒRTĒ

— Komisijas “Ziņojumu par to, kā īsteno Padomes rezolūciju (2008. gada 21. novembris) par Eiropas daudzvalodības stratēģiju”, kurā izklāstītas veiktās ierosmes un gūtie panākumi valodu apguves un valodu daudzveidības veicināšanā,

— “Reģistra kopienas pasākumiem daudzvalodības jomā” 2011. gada atjauninājumu, kurā uzskaitīti dažādu Komisijas

dienestu pēdējo trīs gadu laikā šajā jomā veiktie pasākumi un kurā stingri uzsvērts, ka daudzvalodības politika uzlabo ES pilsoņu nodarbināmību un ES uzņēmumu konkurētspēju,

— politikas rokasgrāmatas “Valodu apguve pirmsskolas vecumā – kā padarīt to efektīvu un ilgtspējīgu” publicēšanu, kas ir solis uz priekšu informētības veicināšanā par valodu apguvi no pašas mazotnes,

— ziņojuma “Saziņas prasmju nodrošināšana darbaspēka tirgum” publicēšanu, kurš tapis darbā, ko saistībā ar “ET 2020” veikusi tematiskā darba grupa “Valodu prasmes nodarbinātībai”;

PIEKRĪT, KA

1. mācību mobilitāte, proti, starptautiska mobilitāte jaunu zināšanu, prasmju un kompetenču apgūšanai, ir viens no nozīmīgiem veidiem, kā pilsoņi var uzlabot savu nodarbināmību, pilnveidot savu starpkultūru izpratni, kreativitāti un personisko izaugsmi, kā arī aktīvi piedalīties sabiedriskajā dzīvē;

2. laba svešvalodu prasme ir pamatprasme, kas ir būtiska sekmīgām gaitām modernā pasaulē un darba tirgū; daudzvalodība ir ne tikai daļa no Eiropas mantojuma, bet tā ir arī iespēja veidot sabiedrību, kas ir atklāta, kultūras daudzveidību cenoša un gatava sadarbībai;

3. mācību un profesionālās mobilitātes uzlabošanā būtiska nozīme pieejamo resursu robežās ir piešķirama to Eiropas instrumentu un programmu uzturēšanai un attīstīšanai, kas atbalsta valodu apguvi gan saistībā ar formālo, gan neformālo izglītību;

4. kamēr vispārējās valodu programmas palīdz veidot būtiskas saziņas iemaņas ikdienas vajadzībām, darbinieku mobilitātes un nodarbināmības uzlabošanas nolūkiem īpaši efektīvas gan vispārējā izglītībā, gan PIA var būt tādas metodes kā mācību satura un valodas integrēta apguve (CLIL);

5. lai sekmētu mācību satura un valodas integrētu apguvi (CLIL), skolotāji un pasniedzēji, īpaši PIA jomā, būtu jānodrošina apgūt kvalitatīvas svešvalodas zināšanas un viņiem būtu jānodrošina kvalitatīviem didaktiskiem materiāliem;

6. skatot mūžizglītības perspektīvā, visos izglītības līmeņos (ja vien tas ir iespējams un piemēroti) būtu jāpiedāvā plašākas valodu izvēles iespējas, tostarp iespēja izvēlēties ne tik plaši lietotas valodas un kaimiņvalstu valodas, kā arī attiecīgajām valodas un kultūras iestādēm būtu jānodrošina pieejama plašāka informācija un ieteikumi saistībā ar valodām;

7. valodu prasmju izkopšana cilvēkiem, īpaši bērniem, kuriem ir bijuši nelabvēlīgāki sociālekonomiskie apstākļi, migrantiem un romiem, kā arī tiem, kam ir speciālas izglītības vajadzības, var nodrošināt labāku sociālo iekļaušanu un profesionālo attīstību nākotnē;
8. lai uzlabotu augstāko izglītības iestāžu internacionalizāciju un absolventu nodarbināmību, būtiska ir kvalitatīva valodas, piemēram, specializētas valodas, ar kvalifikāciju saistītas valodas, mācīšana un apguve;
9. svarīgi ir arī nodrošināt valodu apguvi visu mūžu, tostarp vecumā, ņemot vērā pašreizējās demogrāfiskās tendences un vajadzību nodrošināt vienlīdzīgas iespējas vecāka gadagājuma ES pilsoņiem, kuru īpatsvars arvien pieaug;
7. veicināt pasākumus, kuru mērķis ir gan migrantu un romu izcelsmes bērniem, gan pieaugušajiem palīdzēt apgūt oficiālo uzņēmējvalsts valodu (vai valodas) un mācību valodu, ja tās ir atšķirīgas; turklāt apsvērt iespējas, kā šādas izcelsmes bērni varētu saglabāt un attīstīt savu dzimto valodu;
8. izpētīt veidus, kā atzīt un apstiprināt dzimtās valodas prasmi migrantu izcelsmes bērniem un pieaugušajiem;
9. mudināt skolas, profesionālās un augstākās izglītības iestādes pieņemt integrētas valodu mācīšanas un apguves pieejas;

AICINA DALĪBVALSTIS

1. pastiprināt pūles, lai sasniegtu Barcelonas mērķi, piemēram, veicinot valodu mācīšanās piedāvājumu, kvalitāti un nozīmīgumu vispārējā izglītībā, PIA un augstākajā izglītībā, kā arī saistībā ar mūžizglītību;
2. atzīt, cik svarīgs aspekts kvalitātes nodrošināšanas procesā ir valodu mācīšanas un apguves rezultātu izvērtējums;
3. uzlabot valodu skolotāju sākotnējās profesionālās un kvalifikācijas celšanas mācības un citu priekšmetu skolotāju mācības saistībā ar valodu, kā arī stiprināt un veicināt viņu mobilitāti, pēc iespējas likvidējot administratīvās barjeras;
4. sekmēt tādas inovatīvus Eiropas sadarbības veidus, izmēģinājumus un jaunas pieejas valodu mācīšanai un apguvei kā mācību satura un valodas integrēta apguve (tostarp bilingvālās skolās), mobilitātes iespējas svešvalodas apguvei attiecīgās valodas vidē un attiecīgā gadījumā plašāku IKT izmantojumu arī radošā valodu apguves vidē;
5. kur iespējams un pieņemami – paplašināt izglītībā un apmācībā piedāvāto valodu izvēli, veicinot ne tik plaši lietoto valodu un (īpaši pierobežas reģionos) kaimiņvalstu valodu mācīšanu, lai veicinātu kultūras, sociālos un ekonomiskos sakarus;
6. vajadzības gadījumā apsvērt kultūras dimensijas iekļaušanu valodu mācību programmā kā svarīgu komponentu mācību un profesionālās mobilitātes nolūkiem nākotnē;

10. veicināt dialogu starp izglītības un darba vidi, ņemot vērā darba tirgū vajadzīgās valodas, sniedzot skolēniem un studentiem regulārus padomus visā izglītošanās laikā un atbalstot valodu apguvi darbavietās;
11. izpētīt publiskās un privātās partnerības iespējas, kas vērstas uz darba tirgum piemērotu valodas prasmju nodrošināšanu, jo īpaši sagatavojot mobilitātei un darbam ārvalstīs;

12. sekmēt valodu apguves iniciatīvu un valodu apguvei labvēlīgas vides veicināšanu;

AICINA KOMISIJU

1. atbalstīt dalībvalstu centienus valodu mācīšanas un apguves jomā, pilnībā izmantojot ES programmas un Eiropas instrumentus izglītības un mācību jomā;
2. izvērst darbu pie valodu politikas, kurš tika aizsākts "ET 2020" pirmā darba cikla laikā tematiskajā grupā par valodu apguvi no mazotnes, lai iekļautu citus izglītības līmeņus (primārā, sekundārā utt.), vienlaikus īpašu uzmanību veltot arī PIA un pieaugušo mācībām;
3. apsvērt tāda priekšlikuma iesniegšanu – kurš izstrādāts, balstoties uz rezultātiem, kas gūti 2012. gadā publicēt paredzētajā Eiropas pētījumā par valodu prasmēm un uz pieejamiem resursiem – attiecībā uz iespējamu valodu prasmēm noteiktu kritēriju, lai veicinātu nepārtrauktus uzlabojumus valodu izglītībā;
4. visā Eiropā sākt un izplatīt pētījumus un aptaujas par valodu apguves metodēm un paņēmieniem, paturot prātā kvalitātes aspektus un izvairoties no papildu administratīvā sloga un izmaksām, un gūtos rezultātus darīt pieejamus praktizējošiem speciālistiem un valsts līmeņa lēmumu pieņēmējiem;

5. atbalstīt un veicināt informācijas apmaiņu par pieejamiem valodu apguves resursiem, kā arī mudināt dalībvalstis praktiski pielietot vadlīnijas un instrumentus, kas izstrādātas saistībā ar ES valodu politiku;
 6. turpināt atbalstīt Uzņēmējdarbības platformu daudzvalodības atbalstam un ieinteresēto personu ierosinātās šāda veida iniciatīvas;
- UN AICINA DALĪBVALSTIS UN KOMISIJU
1. atbalstīt valodu apguves nolūkos īstenotu mobilitāti, lai palīdzētu valodas apguvējiem pārvarēt sākotnējās valodas barjeras un motivētu viņus apgūt vismaz divu svešvalodu prasmi;
 2. dalīties pieredzē un paraugpraksē, lai padarītu efektīvāku valodu izglītību, kas jauniešiem nodrošina piemērotu valodu prasmju kombināciju un spēju turpināt apgūt jaunas prasmes atbilstoši turpmākām vajadzībām un interesēm, šim nolūkam atbalstot valodas ar esošu un turpmāku skolotājiem un pasniedzējiem paredzētu platformu starpniecību;
 3. uzsvērt vajadzību pēc specifiskas valodas apguves profesionālos nolūkos, it īpaši PIA un augstākajā izglītībā, kura kalpotu par līdzekli mobilitātes un nodarbināmības uzlabošanai;
 4. balstoties uz pieejamajiem resursiem un mazinot administratīvo slogu, turpināt izstrādāt paņēmienus progresu vērtēšanai valodu apguves jomā, šim nolūkam vācot gan kvantitatīvus, gan kvalitatīvus datus, lai noteiktu visefektīvākos paņēmienus un jomas, kurās vajadzīgi uzlabojumi;
 5. ņemot vērā esošo paraugpraksi, izpētīt veidus, kā uzlabot neformālas izglītības ceļā apgūtu valodu prasmju atzīšanu un validēšanu;
6. apsvērt, kā izmantot Eiropas Padomes Eiropas vienoto valodu prasmju atsauces sistēmu (CEFR), lai:
 - veicinātu ciešākas saiknes starp Eiropas vienoto valodu prasmju atsauces sistēmu un Eiropas kvalifikāciju sistēmām,
 - paplašināt sertifikācijas iespējas attiecībā uz valodu prasmēm, kuras skolēni un studenti apguvuši līdz obligātās izglītības un augstākās izglītības beigšanai;
 7. nodrošināt saikni starp profesionālās izglītības un apmācības kvalifikācijām, kas ietver valodu prasmes un Eiropas vienoto valodu prasmju atsauces sistēmu (CEFR), vienlaikus lietderīgi izmantojot visu attiecīgo Eiropas iestāžu un ieinteresēto personu, it īpaši Eiropas Padomes un tās Eiropas moderno valodu centra, resursus un pieredzi;
 8. turpināt ar ES programmām izglītības, mācību un jaunatnes jomā sniegt atbalstu izglītības iestāžu sadarbībai, kā arī skolēnu un studentu, tostarp profesionālajā izglītībā un mācībās esošu audzēkņu, apmaiņas programmām, lai viņiem palīdzētu uzlabot valodu prasmi;
 9. gan valsts līmenī, gan ar Eiropas sadarbības starpniecību vajadzības gadījumā atbalstīt didaktisko un mācību materiālu izstrādi to valodu apguvei, kuru mācīšana nav tik izplatīta;
 10. neskarot turpmākās sarunas, apsvērt, kā valodu apguvi padarīt par prioritāru jomu nākamās paaudzes ES izglītības un apmācības programmās.

Padomes secinājumi par mācību mobilitātes kritēriju

(2011/C 372/08)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ŅEMOT VĒRĀ

— Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Rezolūciju (2000. gada 14. decembris) par mobilitātes rīcības plānu ⁽¹⁾,

— Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu (2001. gada 10. jūlijs) par studentu, apmācāmo personu, brīvprātīgo, skolotāju un pasniedzēju mobilitāti Kopienā ⁽²⁾,

— Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumu (2006. gada 18. decembris) par pārrobežu mobilitāti Kopienā izglītības un apmācības nolūkā: Eiropas Mobilitātes kvalitātes harta ⁽³⁾,

— Padomes secinājumus (2007. gada 25. maijs) par saskaņotu rādītāju un kritēriju sistēmu progresu uzraudzībai ceļā uz Lisabonas mērķiem izglītībā un apmācībā ⁽⁴⁾,

— Padomes Ieteikumu (2008. gada 20. novembris) par brīvprātīgo jauniešu mobilitāti Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,

— Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2008. gada 21. novembris) par jauniešu mobilitāti ⁽⁶⁾,

— Padomes secinājumus (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā ("ET 2020") ⁽⁷⁾,

— Padomes Rezolūciju (2009. gada 27. novembris) par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ⁽⁸⁾,

— Padomes secinājumus (2010. gada 16. marts) par stratēģiju "Eiropa 2020" ⁽⁹⁾,

— Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2010. gada 18. novembris) par prioritātēm ciešākai Eiropas sadarbībai profesionālās izglītības un apmācības jomā laikposmam no 2011. gada līdz 2020. gadam ⁽¹⁰⁾,

— Padomes secinājumus (2010. gada 19. novembris) par iniciatīvu "Jaunatne kustībā" – integrēta pieeja kā atbilde uz problēmām, ar ko sastopas jaunieši ⁽¹¹⁾,

— Padomes secinājumus (2011. gada 14. februāris) par izglītības un apmācības lomu stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanā ⁽¹²⁾,

— Padomes ieteikumu (2011. gada 28. jūnijs): Jaunatne kustībā – jauniešu mācību mobilitātes veicināšana ⁽¹³⁾,

— Padomes secinājumus (2011. gada 28. novembris) par jauniešu līdzdalības un mobilitātes austrumu dimensiju,

— Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai (2011. gada 7. jūlijs): Mūžizglītības programmas vidusposma pārskats; ⁽¹⁴⁾

KĀ ARĪ ŅEMOT VĒRĀ

rezultātus, kas gūti pēc konferences par mācību mobilitāti, kuru prezidentvalsts 2011. gada 17.–19. oktobrī rīkoja Sopotā;

ATGĀDINOT, KA

ir plaši atzīts, ka mācību mobilitāte palīdz uzlabot jauniešu nodarbinātību, nodrošinot pamatprasmju un kompetenču apguvi, tostarp jo īpaši valodu prasmes un starpkultūru izpratni, kā arī sociālās un pilsoniskās prasmes, uzņēmīgumu, problēmrisināšanas prasmes un radošumu kopumā. Papildus tam, ka mācību mobilitāte attiecīgajām personām sniedz vērtīgu pieredzi, ar to var veicināt vispārējā izglītības līmeņa uzlabošanu, jo īpaši ar ciešāku sadarbību starp izglītības iestādēm. Turklāt tā palīdz stiprināt Eiropas identitātes un pilsonības apziņu.

⁽¹⁾ OV C 371, 23.12.2000., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 215, 9.8.2001., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 394, 30.12.2006., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 311, 21.12.2007., 13. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 319, 13.12.2008., 8. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 320, 16.12.2008., 6. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.

⁽⁹⁾ Dok. 7586/10.

⁽¹⁰⁾ OV C 324, 1.12.2010., 5. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 326, 3.12.2010., 9. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 70, 4.3.2011., 1. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 199, 7.7.2011., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ Dok. 12668/11.

Tādēļ viens no galvenajiem stratēģiskajiem mērķiem Eiropas Savienības politikā izglītības un apmācības jomā ir sniegt visplašāko iespējamo piekļuvi mobilitātei visiem, tostarp neizdevīgā situācijā esošām grupām, kā arī samazināt atlikušos mobilitātes šķēršļus;

ŅEM VĒRĀ

- Padomes pausto aicinājumu Komisijai, rīkojoties saskaņā ar 2006. gada ieteikumu attiecībā uz Eiropas Mobilitātes kvalitātes hartu, ciešā sadarbībā ar attiecīgajām iestādēm uzlabot statistikas datus, kuros ņemts vērā dzimumu faktors, par mobilitāti izglītības un apmācības mērķiem ⁽¹⁵⁾,
- Augsta līmeņa ekspertu foruma 2008. gada jūnija ziņojumu par mobilitāti un tā priekšlikumu, ka mācību mobilitātei vajadzētu būt tādai iespējai, kas tiek sniegta visiem jauniešiem Eiropā,
- mērķi par mācību mobilitāti augstākajā izglītībā, kurš 2009. gada aprīlī izvirzīts Lēvenā/*Louvain-la-Neuve* saskaņā ar Boloņas procesu,
- Komisijas 2009. gada jūlija Zaļo grāmatu par jauniešu mācību mobilitātes veicināšanu ⁽¹⁶⁾,
- Briges paziņojumu (2010. gada decembris) un Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par turpmākām prioritātēm ciešākai sadarbībai profesionālās izglītības un apmācības jomā laika posmam no 2011. gada līdz 2020. gadam ⁽¹⁷⁾, kurā noteikts, ka līdz 2020. gadam Eiropas PIA sistēmām būtu jānodrošina ievērojami lielākas iespējas pārrobežu mobilitātei,
- Komisijas dienestu darba dokumentu (2011. gada 24. maijs) par nodarbinātības nolūkiem paredzētas izglītības un mācību mobilitātes kritēriju izstrādi ⁽¹⁸⁾,
- Padomes secinājumus (2011. gada 28. un 29. novembris) par valodu prasmēm mobilitātes veicināšanai;

ATZĪST, KA

- ar mācību mobilitāti veicina gan jauniešu individuālo, gan profesionālo pilnveidošanos un uzlabo nodarbinātības iespējas un konkurētspēju, kā par to liecina ne tikai ES programmas izglītības, apmācības un jaunatnes jomās, bet arī vairāki kvalitatīvi starptautiski pētījumi par mācību mobilitāti,

- ar Eiropas mācību mobilitātes kritēriju ⁽¹⁹⁾, ko papildinātu attiecīgi rādītāji ⁽²⁰⁾, varētu palīdzēt stimulēt dalībvalstu virzību uz jau pieņemto ⁽²¹⁾ paaugstinātas mobilitātes mērķi un to pārraudzīt, kā arī apzināt labas prakses piemērus un atbalstīt līdzīga līmeņa speciālistu mācību ierosmes,

- datu vākšana, lai novērtētu gūtos panākumus Eiropas mācību mobilitātes kritērija sasniegšanā, būtu jāveic pieejamo līdzekļu robežās,

- lai tiktu ņemtas vērā atšķirīgās izglītības vides, šāds kritērijs būtu jānošķir divās galvenajās jomās: augstākās izglītības un sākotnējā PIA jomā,

- ir būtiski arī kritērijam pievienot rādītāju, kas attiecināms uz jebkāda veida mācību mobilitāti, ko veikuši jaunieši, tostarp mobilitāti, kas notikusi formālā un neformālā vidē;

AICINA DALĪBVALSTIS,

ņemot vērā atšķirīgos apstākļus dalībvalstīs,

- 1) ņemot vērā noteikumus Padomes Ieteikumā (2011. gada 28. jūnijs) par jauniešu mācību mobilitātes veicināšanu, gan valsts, gan Eiropas līmenī pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir palielināt mācību mobilitāti un izpildīt Eiropas kritēriju, kas izklāstīts šīs piezīmes pielikumā;
- 2) lai novērtētu panākumus pielikumā izklāstītā Eiropas kritērija un rādītāja izpildē, balstoties uz pieejamiem avotiem un instrumentiem, kā arī vienlaicīgi samazinot administratīvo slogu un izmaksas, uzlabot datu vākšanu attiecībā uz mācību mobilitāti visos augstākās izglītības ciklos, sākotnējās profesionālās izglītības un apmācības sistēmā un attiecībā uz jauniešu mobilitāti kopumā;
- 3) veicināt mācību mobilitātes un mūžizglītības atbalstam izstrādāto ES programmu un instrumentu īstenošanu, tai skaitā *Europass*, *Youthpass*, *EQF*, *ECTS* un *ECVET*;

⁽¹⁵⁾ Sk. 3. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁶⁾ COM(2009) 329 galīgā redakcija.

⁽¹⁷⁾ Sk. 10. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁸⁾ Dok. 10697/11 – SEC(2011) 670 galīgā redakcija.

⁽¹⁹⁾ Kā izklāstīts stratēģiskajā sistēmā Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (2009. gads), šis ir Eiropas vidējā rādītāja atsaucējs līmenis, kas nav jāuzskata par konkrētu mērķi, kurš katrai valstij jāsasniedz, bet drīzāk par kopīgu mērķi, kura sasniegšanā dalībvalstis ir aicinātas piedalīties (sk. 7. zemsvītras piezīmi).

⁽²⁰⁾ Tikš noteikts saskaņā ar Eiropas Statistikas sistēmu.

⁽²¹⁾ Sk. Padomes 2008. gada novembra secinājumus par jauniešu mobilitāti (sk. 6. zemsvītras piezīmi).

AICINA KOMISIJU

- 1) lai uzlabotu attiecīgo rādītāju un statistikas pieejamību laikposmā līdz 2020. gadam, sadarboties ar dalībvalstīm un tās atbalstīt, jo īpaši izmantojot *Eurostat*. To veicot, pēc iespējas labāk būtu jāizmanto pieejamie statistikas dati un mājsaimniecību apsekojumi, lai samazinātu administratīvo slogu un izmaksas;
- 2) pārbaudīt, it īpaši ar regulāru progresa ziņojumu starpniecību, cik lielā mērā ir sasniegti mobilitātes mērķi, kas noteikti saskaņā ar "ET 2020" sistēmu;
- 3) līdz 2015. gada beigām sniegt Padomei ziņojumu, lai pārskatītu un vajadzības gadījumā pārstrādātu pielikumā izklāstīto Eiropas mācību mobilitātes kritēriju;

KĀ ARĪ AICINA DALĪBVALSTIS AR KOMISIJAS ATBALSTU

- 1) gan valstu, gan Eiropas mērogā labāk pārraudzīt panākumus un darbības rādītājus mācību pārrobežu mobilitātē, tostarp vācot kvalitatīvu informāciju par labas prakses piemēriem, kas nodrošinātu pamatu uz pierādījumiem balstītai politikas veidošanai;
- 2) attiecībā uz mācību mobilitāti augstākās izglītības sistēmā: izmantojot pieejamos līdzekļus un ciešā sinerģijā ar Boloņas

procesu uzlabot datu vākšanu par studentu mobilitāti (tostarp ar kredītpunktiem un zinātnisko grādu saistītu mobilitāti) visos ciklos, izmantojot administratīvus un citus avotus, it īpaši augstskolas absolvēšanas brīdī, lai novērtētu gūtos panākumus pielikumā izklāstītā mobilitātes kritērija sasniegšanā (I iedaļa – 1. punkts);

- 3) attiecībā uz mācību mobilitāti sākotnējā PIA sistēmā: pēc iespējas labāk izmantot pieejamos mājsaimniecības apsekojumus, lai savāktu tos datus par mācību mobilitāti, kas nepieciešami, lai pamatotu pielikumā izklāstīto kritēriju (I iedaļa – 2. punkts);
- 4) attiecībā uz jauniešu mācību mobilitāti kopumā: pēc iespējas labāk izmantot pieejamos mājsaimniecību apsekojumus, lai savāktu tos datus, kas nepieciešami, lai izstrādātu rādītāju par formālo un neformālo mācību mobilitāti kopumā, ieskaitot neformālās mobilitātes dalījumu, lai papildinātu ES rādītāju paneli jaunatnes jomā ⁽²²⁾ un, iespējams, ar laiku paplašinātu mācību mobilitātes kritēriju, tajā ietverot jauniešu mobilitāti kopumā (pielikuma II iedaļa);
- 5) izvērtēt iespēju izmantot pieejamos apsekojumus par skolotājiem visos izglītības līmeņos, lai izstrādātu rādītājus attiecībā uz skolotāju mobilitāti un, iespējams, ar laiku paplašinātu mācību mobilitātes kritēriju, tajā ietverot skolotāju mobilitāti ⁽²³⁾.

⁽²²⁾ Dok. 8320/11 – SEC(2011) 401 galīgā redakcija.

⁽²³⁾ Saskaņā ar 2009. gada stratēģisko sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (sk. 7. zemsvītras piezīmi).

PIELIKUMS

EIROPAS VIDĒJO RĀDĪTĀJU ATSAUCES LĪMENIS

("Eiropas kritērijs")

MĀCĪBU MOBILITĀTES JOMĀ

Dalībvalstis 2009. gadā vienojās, ka ar Eiropas vidējo rādītāju atsaucē līmeņiem ("Eiropas kritērijiem") kā līdzekļiem panākumu pārraudzībā un problēmu apzināšanā, kā arī kā palīg līdzekļiem uz pierādījumiem balstītas politikas veidošanā būtu jāpalīdz sasniegt mērķus, kas izklāstīti Padomes secinājumos (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā⁽¹⁾. Tika panākta vienošanās par pieciem Eiropas kritērijiem, un Komisijai tika nosūtīts lūgums iesniegt priekšlikumus turpmākiem kritērijiem, tostarp mācību mobilitātes kritērijam.

Izvērtējot priekšlikumus, kas iekļauti Komisijas dienestu darba dokumentā (2011. gada 24. maijs)⁽²⁾, dalībvalstis tagad arī ir vienojušās par nākamo mācību mobilitātes kritēriju, kurš izdalīts divās galvenajās jomās – augstākās izglītības un sākotnējā PIA jomā.

Turpmāk izklāstītais Eiropas mācību mobilitātes kritērijs divās jomās papildina tos kritērijus, kuri jau ir pieņemti 2009. gada maijā. Tiem pēc būtības būtu jābalstās tikai uz salīdzināmiem datiem, un tajos būtu jāņem vērā atšķirīgā situācija atsevišķās dalībvalstīs. Tos nevajadzētu uzskatīt par konkrētiem mērķiem, kas atsevišķām valstīm būtu jāsasniedz līdz 2020. gadam. Dalībvalstis drīzāk tiek aicinātas, pamatojoties uz valsts prioritātēm un ņemot vērā mainīgos ekonomiskos apstākļus, izskatīt, kā un cik lielā mērā tās ar valstu rīcību var sekmēt Eiropas kritērija kolektīvu sasniegšanu jomās, kas izklāstītas tālāk.

Papildus minētajam būtu jāizstrādā rādītājs jauniešu mobilitātei kopumā – formālā, kā arī neformālā mācību kontekstā, lai, iespējams, ar laiku paplašinātu mācību mobilitātes kritēriju, tajā ietverot visu veidu jauniešu mobilitāti.

Mācību mobilitāte tiek definēta kā fiziska pārvietošanās, un ar to tiek ņemta vērā arī mobilitāte pasaules mērogā.

1. MĀCĪBU MOBILITĀTES KRITĒRIJS

1. *Mācību mobilitāte augstākās izglītības sistēmā*

Lai vairotu augstskolu studentu dalību mācību mobilitātē:

līdz 2020. gadam vidēji vismaz 20 % augstskolu absolventu vajadzētu būt ārzemēs pavadītam kādam ar augstāko izglītību saistītam studiju vai mācību posmam (ieskaitot norīkošanu darbā), kas atbilstu 15 kredītpunktiem Eiropas kredītpunktu pārnesei sistēmā (ECTS) vai ilgtu vismaz trīs mēnešus.

Novērtējot valstu mobilitātes līmeņus, var tikt ņemti vērā īsāki laikposmi, ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts tos atzīst kā daļu no kvalitatīvas mobilitātes sistēmas un tie tiek reģistrēti atsevišķi.

Lai nodrošinātu kvalitāti un konvergenci ar Boloņas procesu, dalībvalstis un Komisija tiek aicinātas sadarboties ar attiecīgajiem Boloņas forumiem, lai noteiktu saskaņotas ECTS kredītpunktu robežvērtības un minimālos studiju ilgumus.

Dalībvalstis tiek iedrošinātas pilnībā atzīt ārzemēs veiktos studiju posmus.

2. *Mācību mobilitāte sākotnējās profesionālās izglītības un apmācības (S-PIA) sistēmā*

Lai vairotu to audzēkņu dalību mācību mobilitātē, kuri iegūst sākotnējo profesionālo izglītību un apmācību:

līdz 2020. gadam vidēji Eiropas Savienībā vismaz 6 % 18–34 gadu vecu jauniešu ar sākotnējās profesionālās izglītības un mācību kvalifikāciju vajadzētu būt kādam ar PIA studijām vai apmācību (ieskaitot norīkošanu darbā) saistītam laikposmam, kas vismaz divas nedēļas⁽³⁾ vai mazāk ir pavadīts ārzemēs, ja tā ir noteikts ar Europass.

⁽¹⁾ Sk. 7. zemsvītras piezīmi.

⁽²⁾ Dok. 10697/11.

⁽³⁾ = 10 darba dienas.

Lai nodrošinātu kvalitāti, dalībvalstis tiek iedrošinātas izmantot attiecīgos instrumentus, piemēram, *Europass* un *ECVET* un *EQAVET* sistēmas.

Kritērijs, tostarp tā definīcija un iecerētais apjoms, vajadzības gadījumā būtu jāpārskata/jāpārstrādā līdz 2015. gadam.

II. RĀDĪTĀJS ATTIECĪBĀ UZ JAUNIEŠU MĀCĪBU MOBILITĀTI KOPUMĀ

Šis ir globāls mācību mobilitātes rādītājs, ar kuru iespējams reģistrēt jebkāda veida mācību pieredzi ārzemēs, ko veikuši jaunieši. Ar to tiek aptverta jebkāda ilguma mācību mobilitāte formālu izglītības un mācību sistēmu ietvaros un jebkādā līmenī, kā arī mācību mobilitāte, kas notikusi neformālā vidē, tostarp jauniešu apmaiņas programmas vai brīvprātīgās darbības.

Padomes secinājumi par augstākās izglītības modernizēšanu

(2011/C 372/09)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

TĀ KĀ:

1. augstākās izglītības sistēmām ir izšķiroša nozīme zinību radīšanā, kuras veido cilvēces un sabiedrības attīstības pamatus, kā arī – aktīva pilsoniskuma sekmēšanā;
2. 2010. gada jūnijā pieņemtajā gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģijā “Eiropa 2020”⁽¹⁾ ir paredzēts konkrēts mērķis līdz 2020. gadam uzlabot izglītības līmeni, proti, vismaz līdz 40 % palielināt to gados jaunu iedzīvotāju daļu, kas ieguvuši augstāko izglītību vai tai pielīdzināmu izglītību;
3. ar 1999. gada 19. jūnijā pieņemto Boloņas deklarāciju ir sākts starpvaldību process, kura mērķis ir izveidot Eiropas Augstākās izglītības telpu un kuru aktīvi atbalsta Eiropas Savienība; un iesaistīto valstu par augstāko izglītību atbildīgie ministri, kas 2009. gada 28. un 29. aprīlī pulcējās Lēvenā un Luvenlanēvā, aicināja augstākās izglītības iestādes⁽²⁾ laikposmā līdz 2020. gadam turpināt savu darbību modernizāciju;
4. Padomes Direktīvā 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris) tika paredzēti nosacījumi attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas ilgāks par trim mēnešiem, studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā⁽³⁾;
5. Padomes Direktīvā 2005/71/EK (2005. gada 12. oktobris) tika izklāstīti nosacījumi trešo valstu pētnieku uzņemšanai dalībvalstīs uz laikposmu, kas pārsniedz trīs mēnešus, lai īstenotu pētniecības projektu saskaņā ar uzņemšanas nolīgumiem ar pētniecības iestādēm⁽⁴⁾;
6. Padomes Rezolūcijā (2007. gada 23. novembris) par universitāšu modernizāciju, lai veicinātu Eiropas konkurētspēju pasaules zināšanu ekonomikā⁽⁵⁾ dalībvalstis tika aicinātas sekmēt augstākās izglītības iestāžu internacionalizāciju, veicinot universitāšu kvalitātes nodrošinājumu, veicot neatkarīgus un līdzvērtīgi kvalificētu speciālistu veiktus izvērtējumus, uzlabojot mobilitāti, veicinot kopīgu un dubultu grādu izmantojumu un atvieglinot kvalifikāciju un studiju laiku atzīšanu;
7. Padomes secinājumos (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā⁽⁶⁾ ir noteikts, ka, lai atbalstītu dalībvalstu centienus modernizēt augstāko izglītību un attīstītu Eiropas Augstākās izglītības telpu, būtu jātiecas veidot cieša sinerģija ar Boloņas procesu, īpaši attiecībā uz kvalitātes nodrošinājuma, atzīšanas, mobilitātes un pārredzamības instrumentiem;
8. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumos (2009. gada 26. novembris) par izglītības nozīmes palielināšanu labi funkcionējošā zināšanu trijstūrī⁽⁷⁾ ir konstatēta vajadzība turpināt reformēt augstskolu pārvaldību un finansējuma struktūras, dodot tām lielāku autonomiju un atbildību, lai veicinātu dažādotāku ienākumu plūsmu un efektīvāku sadarbību ar uzņēmējdarbības vidi un lai universitātes būtu gatavas piedalīties pasaules mēroga zināšanu trijstūrī;
9. Padomes secinājumos (2010. gada 11. maijs) par augstākās izglītības starptautisko aspektu izvēršanu⁽⁸⁾ Komisija tika aicināta izstrādāt starptautisku ES augstākās izglītības stratēģiju, kuras mērķis būtu gan valstu, gan ES līmenī uzlabot pastāvošo starptautisko sadarbības iniciatīvu saskaņotību un papildināmību un kura turpinātu ES ārējās darbības veicināt Eiropas augstākās izglītības, pētniecības un inovācijas atraktivitāti;
10. Padomes secinājumos (2010. gada 7. jūnijs) par jaunām prasmēm jaunām darba vietām – turpmākā virzība⁽⁹⁾, ir uzsvērta vajadzība veicināt iekļaujošu izaugsmi un visu gadagājumu cilvēkiem būtu jāpalīdzēt paredzēt pārmaiņas un – nodrošinot viņiem vajadzīgas prasmes un zināšanas – tās veiksmīgi pārvarēt;
11. Padomes secinājumos (2010. gada 19. novembris) par iniciatīvu “Jaunatne kustībā”⁽¹⁰⁾ ir izteikts aicinājums pielikt pūles, lai uzlabotu visu līmeņu izglītības, it īpaši augstākās izglītības, kvalitāti un atraktivitāti;

(1) EUCO 13/10.

(2) Lai ņemtu vērā valodu daudzveidību un valstu tradīcijas un praksi, šajā jēdzienā ietvertas visas terciārās izglītības iestādes, tostarp augstskolas, lietišķo zinātņu augstskolas, tehnoloģiju institūti, universitātes, komercskolas, tehniskās augstskolas, augstskolu tehnoloģiju institūti, augstākās izglītības koledžas, arodskolas, politehnikumi, akadēmijas utt.

(3) OV L 375, 23.12.2004., 12.–18. lpp.

(4) OV L 289, 3.11.2005., 15.–22. lpp.

(5) 16096/1/07 REV 1.

(6) OV C 119, 28.5.2009., 2.–10. lpp.

(7) OV C 302, 12.12.2009., 3.–5. lpp.

(8) OV C 135, 26.5.2010., 12.–14. lpp.

(9) Dok. 10841/10.

(10) OV C 326, 3.12.2010., 9.–11. lpp.

12. Padomes 2010. gada 26. novembra secinājumos par Inovācijas savienību ⁽¹⁾ ir uzsvērts – lai nodrošinātu ilgtermiņa konkurētspēju un izaugsmi, ir svarīgi, lai ieguldījumi izglītībā, apmācībā un pētniecībā tiktu uzskatīti par prioritāti, kā arī lai pilnībā tiktu izmantots Eiropas intelektuālais kapitāls;

13. Eiropadomes 2011. gada 4. februāra secinājumos aicināts īstenot stratēģisku un integrētu pieeju inovācijas atbalstam un pilnīgi izmantot Eiropas intelektuālo kapitālu, tādējādi sniedzot labumu iedzīvotājiem, uzņēmumiem – it īpaši MVU – un pētniekiem ⁽²⁾;

14. Padomes secinājumos (2011. gada 14. februāris) par izglītības un apmācības lomu stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanā ⁽³⁾ ir uzsvērts, ka augstākās izglītības iestādēm būtu jācenšas uzlabot piedāvāto mācību kursu kvalitāti un piemērotību, lai sekmētu plašāka iedzīvotāju loka iestāšanos augstākās izglītības iestādēs, kā arī tas, ka būtu jāveicina augstākās izglītības iestāžu, pētniecības institūtu un uzņēmumu pastiprināta sadarbība, lai stiprinātu zināšanu trīsstūri kā pamatu novatoriskākai un radošākai ekonomikai;

15. Padomes secinājumos (2011. gada 19. maijs) par ES programmu attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam ⁽⁴⁾ dalībvalstis tika aicinātas nospraust mērķus vai turpināt darbu, lai tos sasniegtu, tādējādi koncentrējoties uz to, lai praksē nodrošinātu vienlīdzīgu pieeju kvalitatīvai izglītībai, tostarp augstākajai izglītībai;

16. Padomes secinājumos (2011. gada 31. maijs) par Eiropas pētniecības telpas (EPT) izveidi, izmantojot ar EPT saistītas grupas ⁽⁵⁾, ir atzīmēts, ka, lai pilnībā izmantotu Eiropas intelektuālo kapitālu, EPT izveidē panāktā ievērojamā progresa rezultātam vajadzētu būt plašās un stratēģiskās pieejas turpināšanai;

17. Padomes Ieteikumā (2011. gada 28. jūnijs) “Jaunatne kustībā – jauniešu mācību mobilitātes veicināšana” ⁽⁶⁾ ir atzīmēts, ka mācību mobilitāte var padarīt izglītības un mācību sistēmas un iestādes atvērtākas, eiropiskākas un internacionālākas, pieejamākas un efektīvākas; tā var arī stiprināt Eiropas konkurētspēju, palīdzot veidot uz zināšanām balstītu sabiedrību;

18. Ar Padomes secinājumiem (2011. gada 28. novembris) par mācību mobilitātes kritēriju cenšas palielināt augstskolu studentu īpatsvaru mācību mobilitātē, un tajos ir noteikti

kvantitatīvu un kvalitatīvu rādītāju minimums, lai aprēķinātu laikposmus, kas ir saistīti ar augstākās izglītības studijām vai mācībām ārvalstīs;

19. Eiropas Savienībā ir sena tradīcija sadarboties ar trešām valstīm, balstoties uz politikas un instrumentu kopumu, kurā augstākajai izglītībai ir atvēlēta arvien nozīmīgāka vieta; sadarbība augstākajā izglītībā ieņem svarīgu vietu arī daudzpusējās sadarbības sistēmās, piemēram, Austrumu partnerībā, Savienībā Vidusjūrai un Ziemeļu dimensijā, kā arī sadarbībā ar Rietumbalkāniem;

ŅEMOT VĒRĀ

1. pirmo EPT ministru konferenci “Intelektuālais kapitāls – radošā ietekme”, kas 2011. gada 20. jūlijā notika Sopotā, kurā tika uzsvērtā universitāšu nozīme globalizētā pasaulē, jo tās ir nozīmīgi zināšanu un novatoriskas domāšanas avoti, jo īpaši saistībā ar tādas pētniecības stratēģiskajām jomām, kas vērsta uz pašlaik aktuālajām problēmām;

2. prezidentvalsts konferenci “Augstākās izglītības modernizēšana”, kura 2011. gada 24. un 25. oktobrī notika Sopotā un kurā tika uzsvērtā vajadzība modernizēt augstākās izglītības sistēmas, jo īpaši ņemot vērā aktuālās problēmas, piemēram, pasaules mēroga konkurenci un demogrāfijas tendences;

ATZINĪGI VĒRTĒ

Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Atbalsts izaugsmei un darbavietām – Eiropas augstākās izglītības sistēmu modernizācijas programma” ⁽⁷⁾;

ATZĪST, KA

1. ņemot vērā augstākās izglītības saiknes ar pētniecību un inovāciju, pašreizējos ekonomiskajos apstākļos augstākajai izglītībai (tostarp augstākajai profesionālajai izglītībai un mācībām) ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu augsti kvalificētu cilvēkkapitālu un veicinātu svarīgākos pētījumus, kas Eiropai vajadzīgi centienos nodrošināt darbavietas, ekonomisko izaugsmi un uzplaukumu;

2. augstskolu absolventu kvalifikācija ne vienmēr atbilst darba tirgus un sabiedrības vajadzībām; publiskā un privātā sektora darba devēji arvien biežāk ziņo par neatbilstībām un grūtībām atrast pareizos cilvēkus arvien mainīgajām zināšanu ekonomikas vajadzībām;

⁽¹⁾ Dok. 17165/10.

⁽²⁾ EUCO 2/11, 6. lpp, 16. punkts.

⁽³⁾ OV C 70, 4.3.2011., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Dok. 10658/11.

⁽⁵⁾ 11032/11.

⁽⁶⁾ OV C 199, 7.7.2011., 1.–5. lpp.

⁽⁷⁾ Dok. 14198/11 + ADD 1.

3. Eiropai vajag daudz vairāk apmācītu pētnieku un pētnieku ar pieredzi ārpus akadēmiskās vides, tostarp – no privātā sektora, lai tās tautsaimniecībās palielinātu pētniecības intensitāti un tādējādi veicinātu inovāciju un konkurētspēju;
 4. arvien plašākā dalība augstākajā izglītībā liek vairāk uzmanības pievērst ar kvalitāti un daudzveidību saistītiem uzdevumiem;
 5. Eiropas augstākās izglītības iestāžu stiprās puses ir to daudzveidība, kvalitatīvas, ilgtspējīgas un aktuālas izglītības un pētniecības nodrošinājums, kā arī saikne starp iestāžu autonomiju, atbildību pret visām iesaistītajām pusēm un spēju pielāgoties mainīgiem apstākļiem; papildus diviem iestāžu tradicionālajiem uzdevumiem – izglītībai un pētniecībai – arvien lielāku nozīmi iegūst trešais uzdevums – saistīt iestādes ar uzņēmējdarbības sektoru, tostarp reģionālā līmenī, kā arī uzņemties sociālo atbildību;
 6. tomēr joprojām netiek pietiekami izmantota Eiropas augstākās izglītības iestāžu spēja īstenot savu lomu sabiedrībā un sniegt ieguldījumu Eiropas labklājībā – pasaules mēroga zināšanu un talantu ieguves konkurencē Eiropa atpaliek, savukārt valstis ar strauju ekonomisko izaugsmi krasi palielina ieguldījumus augstākajā izglītībā;
 7. tajā pašā laikā augstākās izglītības iestādes pārāk bieži mēģina sacensties pārlietu daudzās jomās, bet tikai dažas no tām sasniedz izcilību konkrētās jomās, kur pasaules mēroga konkurence ir spēcīga;
 8. tāpēc augstākās izglītības iestādēm jāturpina veikt iekšējas reformas, balstoties uz iestādes uzdevumu izvēli, kuri saistīti ar tāda veida intelektuālo kapitālu, kas tām raksturīgs un uz iespēju definēt savu vietu attiecībā pret citām valsts iestādēm;
 9. lai veicinātu iestāžu daudzveidību valstu augstākās izglītības sistēmās, ir vajadzīga iestāžu autonomija – izcilības veicināšanai augstākās izglītības iestādēs ir jādažādo iestāžu loma un uzdevumi;
- PIEKRĪT, KA
1. par augstākās izglītības iestāžu reformu veikšanu un atbalstīšanu galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis un pašas augstākās izglītības iestādes; Tomēr Boloņas process un attiecīgi Eiropas Augstākās izglītības telpas attīstība, ES programma augstākās izglītības sistēmu modernizēšanai un Eiropas Pētniecības telpas izveidošana pierāda, ka problēmas un vajadzīgā politikas reakcija pārsniedz valstu robežas un ka Eiropas sadarbība būtiski sekmē atbalsta finansējumu, uz pierādījumiem balstītu politikas analīzi un paraugprakses apmaiņu;
 2. augstākajā izglītības kvalitāte un mūsdienīgums ir viens no pamatnosacījumiem, lai varētu pilnībā izmantot Eiropas intelektuālo kapitālu;
 3. izglītības un pētniecības kvalitāte ir galvenais sekmīgas augstākās izglītības sistēmu modernizēšanas virzītājspēks Eiropā;
 4. izglītības, pētniecības un inovācijas veidotā zināšanu trīsstūra stiprināšana ir viens no pamatnosacījumiem, lai augstākā izglītība varētu sniegt ieguldījumu nodarbinātībā un izaugsmē, pārvaldības un finanšu struktūru reformās un vairot savu starptautisko atraktivitāti;
 5. Eiropas Pētniecības telpas izveide kāpina valstu sistēmu savstarpējo papildināmību, lai uzlabotu pētniecībā veikto investīciju rentabilitāti un pastiprinātu informācijas apmaiņu un sadarbību starp iestādēm, kas darbojas zināšanu trīsstūrī;
 6. starptautiskā studentu, pētnieku un personāla mobilitāte, kas kopš Eiropas Augstākās izglītības telpas izveides ir pastiprinājusies, pozitīvi ietekmē kvalitāti un skar visas galvenās reformas jomas; tomēr mobilitāte var kļūt par problēmu dažām izglītības sistēmām, kurās ir ievērojams studentu pieplūdums, vai arī tām valstīm, kurām draud "intelektuālā darbaspēka emigrācija", kā rezultātā daudzi talantīgi cilvēki izvēlas studēt un vēlāk palikt ārvalstīs;
 7. labāko studentu, akademiķu un pētnieku piesaiste no valstīm ārpus Eiropas Savienības un jaunu pārrobežu sadarbības formu attīstība ir pamatnosacījumi tam, lai, pasaules mērogā cenšoties piesaistīt zināšanas un talantus, Eiropas Augstākās izglītības telpa un Eiropas Pētniecības telpa kļūtu par ataktīvu ceļamērķi;
 8. lai uzlabotu augstākās izglītības kvalitāti un mūsdienīgumu, ir svarīgi programmu izstrādē un īstenošanā iesaistīt darba devējus un citas ieinteresētās personas;
 9. valsts ieguldījumiem, ko papildina citi finansējuma avoti, arī turpmāk vajadzētu būt ilgtspējīgas augstākās izglītības pamatā, īpaši, ņemot vērā pašreizējo finanšu krīzi Eiropā;

ATTIECĪGI AICINA DALĪBVALSTIS SADARBOTIES AR AUGSTĀKĀS IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒM SASKAŅĀ AR VALSTS PRAKSI, VIENLAUKUS ATZĪSTOT TO AUTONOMIJU, KĀ ARĪ SADARBOTIES AR VISĀM IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM AR MĒRĶI –

1. pastiprināt centienus palielināt augstākās izglītības ieguves līmeni, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" izglītības pamatmērķi – līdz 40 % palielināt to 30–34 gadus veco Eiropas Savienības iedzīvotāju daļu, kas ieguvuši augstāko izglītību vai tai pielīdzināmu izglītību, – ņemot vērā aprēķinus, ka līdz 2020. gadam 35 % darbavietu Eiropas Savienībā būs vajadzīga augsta līmeņa kvalifikācija ⁽¹⁾;
2. izstrādāt skaidrus pārejas veidus no profesionālās un cita tipa izglītības uz augstāko izglītību, kā arī mehānismus, kā atzīt iepriekšējo zināšanu apguvi un pieredzi, kas gūta ārpus formālās izglītības un mācībām, īpaši risinot problēmas, kas saistītas ar to valsts kvalifikāciju sistēmu īstenošanu un izmantošanu, kuras ir piesaistītas Eiropas kvalifikāciju sistēmai;
3. veicināt sistemātisku efektīvu stratēģiju izstrādi, lai nodrošinātu piekļuvi izglītībai neizdevīgā situācijā esošām un maz pārstāvētām grupām, šim nolūkam īpaši uzlabojot informētību un sniedzot pārredzamāku informāciju par izglītības iespējām un rezultātiem, kā arī sniedzot labākas konsultācijas ar mērķi nodrošināt pareizu studiju izvēli;
4. pastiprināt centienus, lai samazinātu rādītājus attiecībā uz augstākās izglītības priekšlaicīgu pārtraukšanu, šim nolūkam uzlabojot mācību kursu kvalitāti, lietderību un atraktivitāti, it īpaši, balstoties uz zināšanu apguvi, kas orientēta uz studentiem, un uz atbalstu, padomiem un konsultācijām, ko studentiem sniedz pēc iestāšanās augstskolā;
5. nodrošināt, ka mērķtiecīgs finansiāls atbalsts nokļūst pie potenciāliem studentiem no ģimenēm ar zemākiem ienākumiem;
6. veicināt prasmju un izaugsmes prognožu un absolventu nodarbinātības datu (tostarp absolventu nodarbinātības rezultātu apsekojumu) izmantošanu mācību kursu plānošanā, īstenošanā un izvērtēšanā, kā arī sekmēt lielāku elastību studiju programmu plānošanā, tostarp starpdisciplinārus izglītības ieguves ceļus, lai uzlabotu absolventu nodarbināmību;
7. sekmēt to, ka mācīšanās un zināšanu apgūvē tiek pieņemtas uz studentu orientētas pieejas, atzīstot heterogēna studentu sastāva vajadzības un veicinot lielāku studiju režīmu daudzveidību, tostarp efektīvi izmantojot IKT;
8. mudināt augstākās izglītības iestādes ieguldīt līdzekļus nepārtrauktā personāla profesionālajā attīstībā, kā arī atļaut zināt par izcilību mācīšanās;
9. vērsties pret stereotipiem un likvidēt šķēršļus, ar kuriem aizvien vēl saskaras sievietes, sasniedzot augstākos pēcdiploma izglītības un pētniecības līmeņus, it īpaši dažās disciplīnās un vadošajos posteļos, lai atraisītu neizmantotus talantus;
10. attiecīgos un piemērotos gadījumos doktorantūras programmām piešķirtu valsts finansējumu piesaistīt Inovatīvu doktorantūru programmu principiem ⁽²⁾ un atbalstīt pētniecības karjeras iespēju izvēšanu;
11. stimulēt uzņēmējdarbības, radošo un novatorisko prasmju pilnveidi visās disciplīnās un visos posmos, kā arī veicināt inovāciju augstākajā izglītībā, veidojot interaktīvāku mācību vidi un nostiprinot zināšanu nodošanas infrastruktūru;
12. attiecīgos gadījumos augstākās izglītības iestādēs lielāku nozīmi piešķirt starpdisciplinārai pētniecībai, kā arī uzlabot augstākās izglītības un pētniecības savstarpējās saiknes, lai zināšanu trijstūra darbību padarītu efektīvāku;
13. veicināt to, lai papildus augstākās izglītības uzdevumiem – izglītībai un pētniecībai – tiktu arī turpmāk attīstīti trešā virziena pasākumi, tādi kā zināšanu izplatīšana un inovācija, sabiedrības iesaistīšana, mūžizglītība un saikne ar reģionālo un vietējo attīstību;
14. veicināt partnerības un sadarbību ar uzņēmumiem, piemēram, ieviešot atbildības struktūras, mācību praksi un iekārtošanu darbā, stimulus daudzdisciplīnu un organizāciju sadarbībai, samazinot regulatīvos un administratīvos šķēršļus partnerībām starp augstākās izglītības iestādēm un citiem publiskiem un privātiem dalībniekiem; efektīvu zināšanu nodošanu tirgum un līdz ar to nepārtrauktu saikni starp fundamentālajiem un lietišķajiem pētījumiem var panākt, īstenojot tādu valsts politiku, kas veicina plaša dažādu vienību klāsta partnerības;
15. stiprināt saiknes starp augstākās izglītības iestādēm, darba devējiem un darba tirgus organizācijām, lai studiju programmās labāk ņemtu vērā darba tirgus vajadzības, uzlabotu prasmju atbilstību darbavietām, kā arī izstrādātu aktīvu darba tirgus politiku, kas vērstā uz augstskolu absolventu nodarbinātības veicināšanu;
16. uzlabot kvalitāti ar mobilitātes un pārrobežu sadarbības palīdzību, tostarp:
 - a. vajadzības gadījumā mācību programmās sistemātiskāk iestrādājot mācību mobilitāti un nodrošinot ārzemēs iegūto kredītpunktu efektīvu atzīšanu, šajā nolūkā efektīvi izmantojot pārredzamības instrumentus, piemēram, Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmu (ECTS), diploma pielikumu, kvalitātes nodrošināšanu un Eiropas kvalifikāciju sistēmu;

⁽¹⁾ Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra 2010. gada ziņojums.

⁽²⁾ EPT Cilvēkresursu un mobilitātes vadības grupa 2011. gada maijā pieņēma ziņojumu un 27. jūnijā to izstrādāja galīgajā redakcijā.

- b. likvidējot nevajadzīgus šķēršļus iestādes maiņai starp bakalaura un maģistra pakāpi, kā arī pārrobežu sadarbībai un apmaiņai;
- c. uzlabojot piekļuvi mācībām, nodarbinātības apstākļus un pilnveidošanās iespējas studentiem, pētniekiem un mācību spēkiem, kas nākuši no valstīm ārpus Eiropas Savienības, tostarp, ja iespējams, atrisinot administratīvus jautājumus, kas rada grūtības saņemt vīzas;
- d. garantējot, ka kvalitātes nodrošinājuma sistēmas pienācīgi attiecas arī uz franšīzes izglītības programmām;
- e. veicinot plašāku iestāžu sadarbību, tostarp ar tādu mācību kursu izstrādi, kuru apguves rezultātā tiek iegūts divkāršs vai apvienots akadēmiskais grāds;
17. augstākās izglītības iestādēs veicināt elastīgākas pārvaldības un finansēšanas sistēmas, tostarp mehānismus, kas saistīti ar veikumu un konkurenci, kā arī sekmēt iekšējās vadības profesionalizāciju;
18. vienkāršot piekļuvi alternatīviem finansējuma avotiem, tostarp attiecīgos gadījumos izmantojot publisko finansējumu, lai piesaistītu privātu un citu publisku finansējumu;
- PAUŽ GANDARĪJUMU PAR KOMISIJAS NODOMU
1. atbalstīt dalībvalstis centienos reformēt augstākās izglītības sistēmas, pilnībā izmantojot ES programmas izglītības un mācību jomā un uzlabota zinātniskā pamatojuma, detalizētas analīzes un skaidrākas pārredzamības instrumentus, šajā nolūkā tostarp:
- a. apspriežoties ar attiecīgiem iesaistītajiem dalībniekiem, ieviest neatkarīgu, uz sniegumu balstītu pārredzamības instrumentu augstākās izglītības iestāžu profilēšanai (“*U-Multirank*”), kurā ņemta vērā valstu augstākās izglītības sistēmu specifika un Eiropas augstākās izglītības iestāžu daudzveidība un kurš lietotājiem ļauj izveidot personalizētus daudzfaktoru reitingus;
- b. turpinot izstrādāt labākus datus par augstāko izglītību un darba tirgu, īpaši – uzlabojot datus par Eiropas augstākās izglītības mācību mobilitāti un nodarbinātības rezultātiem (izmantojot pieejamos resursus un mazinot administratīvo slogu), kā arī nodrošinot konkrētus norādījumus, kā celt pamatprasmju un starpdisciplināras prasmes un novērst prasmju neatbilstību;
- c. analizējot dažādu finansēšanas pieeju ietekmi uz augstākās izglītības sistēmu diversifikāciju, efektivitāti un vienlīdzīgumu, kā arī uz studentu mobilitāti;
- d. izveidojot augsta līmeņa ekspertu darba grupu, kas analizētu augstākās izglītības modernizēšanai svarīgākos jautājumus, sākot ar izcilības veicināšanu mācīšanās, un līdz 2013. gadam sniegtu ziņojumu par rezultātiem;
2. veicināt mācību mobilitātes pieaugumu, stiprinot Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmu un kvalitātes nodrošināšanas mehānismus, lai uzlabotu atzīšanu;
3. neskarot gaidāmās sarunas par turpmāku ES programmu izglītības, apmācības un jaunatnes lietu jomā, ierosināt *Erasmus* maģistra grāda mobilitātes shēmu, lai veicinātu mobilitāti, izcilību un piekļuvi pieejamam finansējumam citā dalībvalstī studējošiem maģistrantūras studentiem neatkarīgi no sociālās izcelsmes;
4. palīdzēt izvērtēt mobilitātes plūsmas un norises franšīzes izglītības programmās;
5. kopā ar dalībvalstīm veicināt saskanīgu Eiropas Pētniecības telpas un Eiropas augstākās izglītības telpas attīstību un centšies stiprināt sinerģiju starp ES un Boloņas procesu, tostarp izmantojot izglītības un mācību programmu laikposmam pēc 2013. gada, lai palīdzētu sasniegt Boloņas un ES mērķi – 20 % mobilitāti;
6. turpināt pilnveidot Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu (EIT), pieņemot priekšlikumu jaunai stratēģiskas inovācijas programmai, kurā ir plānota EIT nākotne, tā prioritātes un priekšlikumus jaunu zināšanu un inovāciju kopienu darbības uzsākšanai, īpaši, lai sadarbībā ar uzņēmumiem palielinātu augstāko mācību iestāžu novatorisma potenciālu;
7. atbalstīt atklātu un pārredzamu darbinieku pieņemšanas procedūru īstenošanu un sekmēt pētnieku pārrobežu un starpnozaru mobilitāti, veicinot Eiropas pētniecības karjeru sistēmu un Eiropas iniciatīvu “*EURAXESS – mobili pētnieki*”⁽¹⁾.
8. īstenojot Marijas Kirī vārdā nosauktos pasākumus, stiprināt doktorantūras studentiem paredzētās mobilitātes programmas, tostarp reintegrācijas atbalstu, un veicināt Eiropas industriālo doktorantūras programmu, lai atbalstītu lietišķos pētījumus;
9. ierosināt kvalitatīvu mācību prakses sistēmu, lai palīdzētu studentiem un augstskolu absolventiem gūt praktiskas zināšanas, kas vajadzīgas darba vietā, un vairotu prakses vietu skaitu un kvalitāti;

⁽¹⁾ EPT Cilvēkresursu un mobilitātes vadības grupa 2011. gada maijā pieņēma ziņojumu un 21. jūlijā to izstrādāja galīgajā redakcijā.

-
10. starp izcilākajiem pasaules talantiem popularizēt ES kā vietu studijām un darbam pētniecībā, vienlaikus atzīstot augstāko mācību iestāžu dažādību, kā arī izvērst attiecības augstākās izglītības jomā ar partneriem ārpus Savienības, lai stiprinātu valstu augstākās izglītības sistēmas, politisku dialogu, mobilitāti un akadēmisko atzišanu, tostarp izmantojot Paplašināšanās stratēģiju, Eiropas kaimiņattiecību politiku, Austrumu partnerību, Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerattiecības, sadarbību ar Rietumbalkāniem, vispārēju pieeju migrācijai un Boloņas politikas forumu;
 11. veiksmīgākai minēto mērķu sasniegšanai izstrādāt Eiropas starptautisko augstākās izglītības stratēģiju, paplašinot starptautisku informētību un pamanāmību un sadarbojoties ar partneriem, lai stiprinātu attiecības un palielinātu augstākās izglītības nozares spēju veidošanu;
 12. stiprināt ES augstākās izglītības modernizēšanas finansējuma ilgtermiņa ietekmi, uzlabojot savstarpēju papildināmību starp dažādiem finansēšanas instrumentiem, īpaši starp gaidāmo ES programmu izglītības, apmācības un jaunatnes lietu jomās, pētniecības un inovācijas pamatprogrammu *Horizon 2020* un Eiropas kohēzijas politikas instrumentiem.
-

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

